

Vlaams
Parlement

stuk **1535** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 20 maart 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985
betreffende de milieuvergunning,
het decreet van 5 april 1995
houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
en het decreet van 27 oktober 2006
betreffende de bodemsanering en de bodembescherming
met het oog op de omzetting van de richtlijn 2010/75/EU
van het Europees Parlement en de Raad
van 24 november 2010 inzake industriële emissies
(geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet d.d. 30 september 2011	27
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Strategische adviesraad voor Landbouw en Visserij	35
Voorontwerp van decreet d.d. 23 december 2011.....	41
Advies van de Raad van State	49
Ontwerp van decreet	55

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Situering richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies**1.1. Inleiding**

Op 17 december 2010 werd de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (afgekort: richtlijn Industriële Emissies, hierna RIE) gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie.¹ De RIE is in werking getreden op 6 januari 2011 en moet door de lidstaten binnen de twee jaar in de nationale wetgeving omgezet worden (uiterlijk op 7 januari 2013). Met uitzondering van een aantal bepalingen voor welbepaalde bestaande installaties waarvoor de toepassing van de nationale omzettingsmaatregelen mag worden uitgesteld tot op een in de RIE bepaald tijdstip, moeten de nationale omzettingsmaatregelen worden toegepast vanaf 7 januari 2013.

De RIE herzielt en herschikt de volgende afzonderlijke richtlijnen tot één enkel juridisch instrument: de GPBV-richtlijn, de drie TiO_2 -richtlijnen, de VOS/oplosmiddelenrichtlijn, de Afvalverbrandingsrichtlijn, de GSI-richtlijn.

Voorliggend decreet heeft tot doel de nodige decretale aanpassingen door te voeren om de volledige omzetting van de RIE mogelijk te maken door middel van een besluit van de Vlaamse Regering.

1.2. Historiek van de richtlijn Industriële Emissies en eerdere omzettingen in Vlaamse wetgeving**1.2.1. Europese beleid inzake industriële emissies**

De doelstellingen en beginselen van het milieubeleid van de Europese Unie hebben betrekking op het voorkomen, terugdringen en zoveel mogelijk elimineren van verontreiniging door deze bij voorrang aan de bron te bestrijden en te zorgen voor een voorzichtig beheer van natuurlijke hulpbronnen overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt en het preventiebeginsel.

In het vijfde milieuactieprogramma van de Europese Commissie (P.B. 17 mei 1993), werd prioriteit verleend aan geïntegreerde bestrijding van verontreiniging als een belangrijk onderdeel van het streven naar een duurzamer evenwicht tussen menselijke activiteit en sociaal-economische ontwikkeling enerzijds en de instandhouding van de hulpbronnen en het regeneratievermogen van de natuur anderzijds.

Een geïntegreerde benadering was noodzakelijk gezien afzonderlijke initiatieven ter bestrijding van emissies in de lucht, het water of de bodem ertoe kunnen leiden dat verontreiniging van het ene milieucompartiment naar het andere wordt overgeheveld, in plaats dat het milieu in zijn geheel wordt beschermd.

Met het oog op het voorgaande werd in 1996 door de Europese Raad de Europese richtlijn 96/61/EG van 24 september 1996 inzake de geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging goedgekeurd, ook gekend als GPBV-richtlijn (in het Engels: Integrated Pollution Prevention and Control, afgekort IPPC). Met deze richtlijn werd getracht te komen

¹ PBL 17 december 2010, afl. 34, 17-119.

tot een geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging die door grote industriële installaties wordt veroorzaakt en dit via een systeem van vergunningsvoorwaarden op basis van de beste beschikbare technieken (BBT), zodoende dat de belangrijkste emissies naar water, lucht en bodem en andere milieueffecten worden aangepakt.

De GPBV-richtlijn werd sinds de inwerkingtreding vier maal gewijzigd. De eerste wijziging had tot doel de GPBV-richtlijn in overeenstemming te brengen met het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden.² De tweede wijziging had tot doel de GPBV-richtlijn en de richtlijn Handel in Broeikasgasemissierechten voor vaste installaties onderling af te stemmen.³ De laatste twee wijzigingen handelden over de comitologieprocedure⁴ en het Europees emissieregister van verontreinigende stoffen (European Pollutant Emission Register of EPER).⁵

De GPBV-richtlijn werd gecodificeerd tot richtlijn 2008/1/EG van 15 januari 2008.⁶ Dit betekent dat alle inmiddels goedgekeurde wijzigingen aan de oorspronkelijke GPBV-richtlijn van 1996 geïntegreerd werden tot één nieuwe richtlijn en de artikelen hernummerd. Richtlijn 2008/1/EG werd op zijn beurt gewijzigd in het kader van de invoering van een systeem van geologische opslag van kooldioxide.⁷

Uit het verslag van de Commissie van 2005 over de uitvoering van GPBV-richtlijn⁸ bleek dat een herziening van de GPBV-richtlijn noodzakelijk was om:

- bepaalde technische en juridische aspecten uit te klaren;
- voldoende bij te dragen tot de ontwikkelde thematische strategieën (bodem, lucht, water en afval);
- de bestaande wetgeving inzake industriële emissies beter te stroomlijnen (de GPBV-richtlijn en relevante sectorale wetgeving, zoals de richtlijnen inzake grote stookinstallaties, afvalverbranding en het gebruik van organische oplosmiddelen);
- het dynamisch concept van beste beschikbare technieken (BBT) door het gebruik van mogelijke marktgebaseerde instrumenten en andere stimuleringsmaatregelen te versterken.

De Commissie concludeerde bijgevolg om de wetgeving met betrekking tot industriële installaties te herzien teneinde de bestaande bepalingen te vereenvoudigen en te verduidelijken, de administratieve belasting te verminderen en uitvoering te geven aan de conclu-

² Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad, *PB L 156 van 25.6.2003, blz. 17–25*.

³ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad, *PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32–46*.

⁴ Beschrijving van de procedure die moet gevolgd worden bij niet-essentiële wijzigingen van de richtlijn.

⁵ Verordening (EG) nr. 166/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen en tot wijziging van de richtlijnen 91/689/EEG en 96/61/EG van de Raad, *PB L 33 van 4.2.2006, blz. 1–17*.

⁶ Richtlijn 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (Gecodificeerde versie), *PB L 24 van 29.1.2008, blz. 8–29*.

⁷ Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide en tot wijziging van richtlijn 85/337/EEG van de Raad, de richtlijnen 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG en 2008/1/EG en verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad, *PB L 140 van 5.6.2009, blz. 114–135*.

⁸ Document COM(2005) 540 - Verslag van de Commissie over de uitvoering van Richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging.

sies van de verschillende mededelingen van de Commissie van 21 september 2005 over de thematische strategie inzake luchtverontreiniging, van 22 september 2006 over de thematische strategie inzake bodembescherming en van 21 december 2005 over de thematische strategie inzake afvalpreventie en afvalrecycling, die ten gevolge op Besluit nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juli 2002 tot vaststelling van het Zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap werden aangenomen. Die mededelingen omvatten doelstellingen inzake bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu die zonder een verdere vermindering van de door industriële activiteiten veroorzaakte emissies niet kunnen worden gehaald.

De wetgeving inzake industriële emissies bestond uit verschillende Europese richtlijnen die elk afzonderlijk tot doel hadden industriële installaties milieuhygiënisch te reguleren inzake vergunningsprocedures, emissiegrenswaarden, monitoringseisen enzovoort. Het betrof de volgende richtlijnen, die verder nader worden toegelicht:

- richtlijn 78/176/EEG van de Raad van 20 februari 1978 betreffende de afvalstoffen afkomstig van de titaandioxide-industrie;
- richtlijn 82/883/EEG van de Raad van 3 december 1982 betreffende de voorschriften voor het toezicht op en de controle van de milieus die betrokken zijn bij lozingen van de titaandioxide-industrie;
- richtlijn 92/112/EEG van de Raad van 15 december 1992 tot vaststelling van de procedure voor de harmonisatie van de programma's tot vermindering en uiteindelijke algehele opheffing van de verontreiniging door afval van de titaandioxide-industrie; (deze drie richtlijnen staan gezamenlijk bekend als de 'TiO₂-richtlijnen')
- richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (de 'GPBV-richtlijn');
- richtlijn 1999/13/EG van de Raad van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties (de 'VOS/Oplosmiddelenrichtlijn');
- richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (de 'richtlijn Afvalverbranding');
- richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (de 'GSI-richtlijn').

De herziening van de GPBV-richtlijn en zes voornoemde sectorale richtlijnen zou gebeuren via de procedure van de 'herschikking' tot één enkele richtlijn.⁹ Daardoor wordt de samenhang van de Europese wetgeving verbeterd en de complexiteit ervan verminderd.

Vervolgens startte de Commissie in 2006 ondersteunende studies ter herziening van de GPBV-richtlijn. Op basis van de resultaten van deze studies en consultaties van stakeholders, heeft de Commissie op 21 december 2007 uiteindelijk een voorstel voor een richtlijn inzake industriële emissies ingediend.¹⁰ Het voorstel was vergezeld van een mededeling van de Commissie¹¹ en een Impact Assessment (IA).¹²

⁹ Een 'herschikking' bestaat in de aanneming van een nieuw wetgevingsbesluit (bv. een Europese richtlijn), waarbij de materiële wijzigingen van een vorig wetgevingsbesluit en de ongewijzigde bepalingen van dat besluit in één enkele tekst worden samengebracht. Het vorige wetgevingsbesluit wordt door het nieuwe wetgevingsbesluit vervangen en ingetrokken (Interinstitutioneel akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten, *PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1-3*).

¹⁰ Document COM(2007) 843.

¹¹ Document COM(2007) 844.

¹² Document SEC(2007) 1679.

De onderhandelingen op Europees niveau werden gestart in mei 2008 en werden beëindigd nadat volgens de codecisieprocedure in tweede lezing een akkoord bereikt werd en de definitieve nieuwe RIE goedgekeurd werd door het Europees Parlement op 7 juli 2010 en de Europese Raad op 8 november 2010.

1.2.2. Omzetting in Vlaamse wetgeving

In België/Vlaanderen was lang voor de GPBV-richtlijn een milieuvergunningensysteem van kracht. Met het besluit van de Regent van 11 februari 1946 houdende goedkeuring van de titels I en II van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (afgekort ARAB) werd de eerste gecoördineerde regelgeving vastgesteld. Deze ARAB-reglementering vertoonde al enkele kenmerken van de Europese GPBV-regelgeving die pas 50 jaar later zou worden uitgevaardigd. Als basis voor de milieuvergunningsplicht werd een lijst gebruikt met een indeling van de gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen. Voor de indeling van de inrichtingen werden vaak drempelwaarden voor ‘grootte’ of ‘capaciteit’ gebruikt. De lijst van ingedeelde inrichtingen was zeer uitgebreid en veel ruimer dan de huidige GPBV-lijst. De potentieel minder hinderlijke inrichtingen werden in tweede klasse ingedeeld. De vergunningverlenende bevoegdheid hiervoor werd op het niveau van de lokale overheden gelegd. De potentieel meer hinderlijke inrichtingen werden ingedeeld in eerste klasse. De provincies werden hiervoor als vergunningverlenende overheid aangeduid. Ook was er in deze vergunningsprocedure al inspraakmogelijkheid en beroepsmogelijkheid voor alle belanghebbenden voorzien.

Vóór 1991 was er op vlak van milieuvergunningen nog geen geïntegreerde aanpak voor de verschillende milieucompartimenten. Ook de termijnen van de verschillende vergunningen waren verschillend.

Met het decreet betreffende de milieuvergunning van 28 juni 1985 werd in het Vlaamse Gewest de geïntegreerde vergunning decretaal vastgelegd en werden verschillende vergunningssystemen samengevoegd in één vergunning. De doelstelling hierbij was de verwezenlijking van een geïntegreerde preventie en bestrijding van de verontreiniging ter bescherming van de mens en het leefmilieu. Voormeld decreet (artikel 20) bood de mogelijkheid aan de Vlaamse Regering om algemene of per categorie van inrichting geldende milieuvoorwaarden uit te vaardigen (dit werden de algemene en de sectorale voorwaarden van VLAREM II) en bepaalde dat de vergunningverlenende overheid bij het verlenen van een vergunning bijzondere vergunningsvoorwaarden kan opleggen.

Deze decretaal geïntegreerde vergunning werd effectief in werking gesteld vanaf 1 september 1991 met het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning van 6 februari 1991, verder genoemd VLAREM I. Zoals bij de ARAB-reglementering wordt ook bij deze VLAREM-reglementering als basis voor de milieuvergunningsplicht een indelingslijst gehanteerd, met als verschil dat een derde klasse werd ingevoerd voor louter meldingsplichtige inrichtingen.

Op 1 juni 1995 werden met het besluit van de Vlaamse Regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, verder genoemd VLAREM II, algemene en sectorale voorwaarden voor de preventie en bestrijding van verontreiniging voor hinderlijke inrichtingen ingevoerd.

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 werd de GPBV-richtlijn van 24 september 1996 volledig omgezet in VLAREM I en II.

De volgende hoofdstukken van VLAREM I werden uitgebreid als gevolg van deze omzetting:

- hoofdstuk I. Definities;
- hoofdstuk III. De vergunningsaanvraag;

- hoofdstuk VIII. Beslissing over de vergunningsaanvraag;
- hoofdstuk X. Procedures voor de behandeling van milieuvergunningsaanvragen, afdeling IV. Bijzondere bepalingen;
- hoofdstuk XI. Exploitatievoorwaarden en verplichtingen van de exploitant;
- bijlage I: de indelingslijst. Alle activiteiten van bijlage I van de GPBV-richtlijn (categorieën van industriële activiteiten) werden nog eens opgenomen met een bijzondere aanduiding ‘X’.

In VLAREM II werd in deel 2 “Milieukwaliteitsnormen en beleidstaken ter zake” een hoofdstuk 2.8 ingevoegd: “Beleidstaken ter zake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging”.

De wijzigingen van het VLAREM ter omzetting van de GPBV-richtlijn waren beperkt, gezien VLAREM de hoofdlijnen van de GPBV-richtlijn reeds bevatte.

De RIE is opgebouwd uit 7 hoofdstukken en 10 bijlagen. De volgende hoofdstukken komen aan bod:

- I. Gemeenschappelijke bepalingen (artikelen 1-9);
- II. Bepalingen voor de in bijlage I genoemde activiteiten (artikelen 10-27);
- III. Bijzondere bepalingen betreffende stookinstallaties (artikelen 28-41);
- IV. Bijzondere bepalingen betreffende afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties (artikelen 42-55);
- V. Bijzondere bepalingen voor installaties waarin en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt (artikelen 56-65);
- VI. Bijzondere bepalingen voor installaties die titaandioxide produceren (artikelen 66-70);
- VII. Comité, overgangsbepalingen en slotbepalingen (artikelen 71-84)

De hoofdstukken worden gevolgd door de volgende bijlagen:

- I. De in artikel 10 bedoelde categorieën van activiteiten (GPBV-activiteiten);
- II. Lijst van verontreinigende stoffen;
- III. Criteria voor de bepaling van de beste beschikbare technieken;
- IV. Publieke inspraak in de besluitvorming;
- V. Technische bepalingen inzake stookinstallaties;
- VI. Technische bepalingen inzake afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties;
- VII. Technische bepalingen voor installaties en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt;
- VIII. Technische bepalingen voor installaties die titaandioxide produceren;
- IX. Deel A: ingetrokken richtlijnen en opeenvolgende wijzigingen;
- X. Deel B: lijst van termijnen voor omzetting in nationaal recht;
- XI. Transponeringstabel.

Hierna worden de verschillende hoofdstukken van de RIE besproken. Hierbij wordt de nadruk gelegd op de belangrijkste nieuwe en gewijzigde bepalingen ten opzichte van de afzonderlijke richtlijnen.

1.3. Gemeenschappelijke bepalingen (artikelen 1-9)

Hierna worden de krachtlijnen van hoofdstuk I van de RIE uiteengezet. In dit hoofdstuk worden alle bepalingen samengebracht die gemeenschappelijk zijn aan de verschillende soorten installaties (GPBV-installaties, grote stookinstallaties, afval(mee)verbrandingsinstallaties, gebruik van organische oplosmiddelen (VOS) en installaties voor de productie van titaandioxide). Het hoofdstuk omvat naast definities ook een aantal algemene bepalingen in verband met vergunningen, het principe van algemene bindende voorschriften, incidenten en ongevallen en de niet-naleving van de vergunningsvoorwaarden.

De definities die toepasselijk zijn op alle hoofdstukken van de richtlijn werden in dit hoofdstuk opgenomen. Verschillende definities werden ongewijzigd overgenomen uit de richtlijnen die in de herschikking zijn opgenomen. Andere definities zijn gewijzigd of na samenvoeging overgenomen. Er werden ook nieuwe definities toegevoegd. Naast deze gemeenschappelijke definities bevat de RIE ook nog definities die enkel op een bepaald hoofdstuk toepasselijk zijn (zie hoofdstukken IV en V).

De gemeenschappelijke bepalingen met betrekking tot de vergunningsplicht, het verlenen van vergunningen en de algemene bindende voorschriften werden grotendeels gebaseerd op bepalingen van de afzonderlijke richtlijnen en voornamelijk de GPBV-richtlijn, mits enkele verduidelijkingen en aanpassingen.

Ook de gemeenschappelijke bepalingen inzake incidenten en ongevallen werden gebaseerd op bepalingen van de GPBV-richtlijn, maar er dient benadrukt te worden dat hierbij enkele significante wijzigingen zijn doorgevoerd. Zo wordt er nu een onderscheid gemaakt tussen de verplichtingen van de bevoegde autoriteit en die van de exploitant.

Dit onderscheid tussen verplichtingen van de bevoegde autoriteit en die van de exploitant werd ook doorgevoerd bij de gemeenschappelijke bepalingen inzake de niet-naleving van de vergunningsvoorwaarden. Tevens bepaalt de RIE de randvoorwaarden tot opschorting van de exploitatie van een installatie bij inbreuk op de vergunningsvoorwaarden.

1.4. *Bepalingen voor de in bijlage I genoemde activiteiten (GPBV-activiteiten) (artikelen 10-27)*

Hierna worden de krachtlijnen van hoofdstuk II van de RIE uiteengezet. Dit hoofdstuk is van toepassing op de activiteiten vermeld in bijlage I (GPBV-activiteiten). Deze bepalingen vervangen de bepalingen van de richtlijn 2008/1/EG van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bescherming van verontreiniging (GPBV-richtlijn) die vanaf 7 januari 2014 wordt ingetrokken. Zoals voormeld heeft de GPBV-richtlijn de geïntegreerde preventie en bescherming van verontreiniging door een lijst van industriële activiteiten tot doel. Zij bevat maatregelen ter voorkoming en beperking van emissies in lucht, water en bodem, met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen, om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken. Belangrijke pijlers in deze richtlijn zijn de gecoördineerde vergunningsprocedure enerzijds, en de toepassing van de beste beschikbare technieken anderzijds. In Vlaanderen worden momenteel ongeveer 1400 activiteiten door de GPBV-richtlijn gevat waarvan ongeveer de helft betrekking heeft op intensieve veeteelt.

Verschillende bepalingen van de RIE werden grondig gewijzigd ten opzichte van de GPBV-richtlijn. Hierna worden de belangrijkste nieuwe bepalingen en wijzigingen uiteengezet.

1.4.1. *Bepalingen om het gebruik van BBT te ondersteunen en te intensiveren*

Zoals reeds werd aangehaald is het van essentieel belang dat bij de afgifte van vergunningen een geïntegreerde benadering wordt toegepast die rekening houdt met de effecten op alle milieucompartimenten. De toepassing van de beste beschikbare technieken (BBT) vormt de kern van een dergelijke benadering. Daaronder wordt het gebruik verstaan van de bestaande technieken die het doeltreffendst zijn om een hoog beschermingsniveau voor het milieu als geheel te bereiken en waarvan de toepassing in de sector in kwestie, rekening houdend met de kosten en baten, economisch en technisch haalbaar is.

Een belangrijk knelpunt dat naar voor kwam bij het hiervoor vermelde herzieningsproces van de GPBV-richtlijn was de verduidelijking en de aanscherping van het begrip ‘beste beschikbare technieken’, dit zowel met betrekking tot de BBT-referentiedocumenten, de BBT-conclusies als de ermee verbonden emissieniveaus. Uit verschillende studies is name-

lijk gebleken dat er tekortkomingen werden vastgesteld met de feitelijke toepassing van de BBT in de lidstaten. Een belangrijke doelstelling van de RIE bestaat dus uit het versterken van de rol van BBT en de BBT-referentiedocumenten in de vergunningsprocedure. In dit kader werden drie nieuwe definities opgenomen in de RIE: ‘BBT-conclusies’, ‘met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus’ en ‘BBT-referentiedocument’.

In de RIE wordt nu uitdrukkelijk bepaald dat de BBT-conclusies de referentie vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. De RIE stelt eveneens randvoorwaarden vast voor het opleggen van strengere vergunningsvoorwaarden dan haalbaar door gebruik te maken van BBT in de BBT-conclusies, voor het vaststellen van vergunningsvoorwaarden op basis van een beste beschikbare techniek die niet in één van de desbetreffende BBT-conclusies staat beschreven en voor het vaststellen van vergunningsvoorwaarden indien op een activiteit of productieproces geen BBT-conclusies van toepassing zijn.

Ook met betrekking tot de bepalingen inzake emissiegrenswaarden worden grondige wijzigingen doorgevoerd. De bepaling dat de emissiegrenswaarden, gelijkwaardige parameters en technische maatregelen gebaseerd moeten zijn op de beste beschikbare technieken blijft behouden. Er wordt bijkomend gesteld dat de bevoegde autoriteit emissiegrenswaarden vaststelt die waarborgen dat de emissies onder normale bedrijfsomstandigheden niet hoger zijn dan de met BBT geassocieerde emissieniveaus zoals vastgesteld in de BBT-conclusies. Indien deze emissiegrenswaarden op vlak van waarden, perioden en referentieomstandigheden verschillen van deze met BBT geassocieerde emissieniveaus uit de BBT-conclusies, dan worden de nodige monitoringsverplichtingen voorzien om de conformiteit te toetsen.

In afwijking op het bovenvermelde geeft de RIE aan de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid om in specifieke gevallen minder strenge emissiegrenswaarden vast te stellen, op basis van een beoordeling van de economische milieukosten en -baten en rekening houdend met de technische kenmerken of de geografische ligging of de plaatselijke milieuomstandigheden. De emissiegrenswaarden mogen echter niet hoger zijn dan de eventueel toepasselijke in de bijlagen bij de RIE opgenomen of nog vast te stellen emissiegrenswaarden die het zogenaamde ‘veiligheidsnet’ vormen. Momenteel bestaat dergelijk ‘veiligheidsnet’ alleen voor emissies door afval(mee)verbrandingsinstallaties, grote stookinstallaties, installaties en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt en installaties die titaandioxide gebruiken.

In de RIE wordt tevens bepaald dat de algemene bindende voorschriften moeten worden gebaseerd op de beste beschikbare technieken, zonder dat het gebruik van een techniek of een specifieke technologie wordt voorgeschreven.

In het VLAREM en bij de vergunningverlening werd reeds bij aanvang het principe van BBT als uitgangspunt gehanteerd. Toch hebben deze wijzigingen impact (zie artikelsgewijze bespreking).

Ook voor wat betreft de vergunningseisen inzake monitoring stelt de RIE dat deze gebaseerd moeten zijn op de in de BBT-conclusies beschreven conclusies inzake monitoring.

In de RIE wordt meer aandacht besteed aan de totstandkoming van de BBT-referentiedocumenten, de procedure inzake het vaststellen van besluiten met betrekking tot BBT-conclusies en de organisatie van de uitwisseling van informatie in het algemeen. Het onderwerp van de uitwisseling van informatie voor het opstellen, evalueren en actualiseren van de BBT-referentiedocumenten, ook het ‘Sevilla-proces’ genoemd, wordt verder afgelijnd, zonder afbreuk te doen aan de bestaande gang van zaken. Verder bevat de RIE bepalingen over het Forum, opgericht door de Commissie, en stelt de taken van dit forum vast. Dit Forum is het vervolg van het reeds bestaande IEF (Information Exchange Forum). De RIE bevat tevens ook de regelgevingsprocedure voor het vaststellen van besluiten door de Europese Commissie met betrekking tot de BBT-conclusies.

Om de rol van BBT en BBT-referentiedocumenten in de vergunningsprocedure te versterken is het belangrijk dat de bevoegde autoriteiten de ontwikkelingen op het gebied van de beste beschikbare technieken en de bekendmaking van nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies volgen of daarvan op de hoogte worden gehouden. Dit wordt, samen met de eis om het betrokken publiek hierover te informeren, bepaald in de RIE.

1.4.2. Bepalingen inzake naleving en versterking van milieuverbeteringen

Een belangrijk knelpunt dat naar voor kwam bij het herzieningsproces van de GPBV-richtlijn was de vaststelling van grote verschillen tussen de lidstaten bij de toepassing van de wetgeving, wat leidt tot een suboptimaal milieubeschermingsniveau, als gevolg van te vage bepalingen inzake naleving, inspectie en toetsing van de vergunningen. De RIE bevat daarom specifiekere bepalingen om een doeltreffende uitvoering en handhaving van de richtlijn te garanderen.

Om aan dit knelpunt tegemoet te komen werden de bepalingen inzake toetsing en bijstelling van de vergunningsvoorwaarden in de RIE uitgebreid. De vergunningsvoorwaarden moeten nog steeds geregeld worden getoetst om de naleving van de richtlijn te garanderen en de RIE geeft ook aan in welke gevallen dergelijke toetsing zeker plaats dient te vinden. Er wordt nu ook een verplichting voor de exploitant opgenomen inzake het voorleggen van de voor de toetsing noodzakelijke gegevens. Een belangrijke nieuwe bepaling voor de bevoegde autoriteit is dat binnen de vier jaar na de bekendmaking van de besluiten over de BBT-conclusies, alle vergunningsvoorwaarden voor de betrokken installaties worden getoetst en indien noodzakelijk worden geactualiseerd. De bevoegde autoriteit ziet er tevens op toe dat de installatie aan die vergunningsvoorwaarden voldoet.

In dit kader wordt in de RIE ook meer aandacht besteed aan de eisen inzake algemene bindende voorschriften, met inbegrip van de verplichting voor de lidstaten om erop toe te zien dat de algemene bindende voorschriften gelijke tred houden met de ontwikkelingen op gebied van BBT, zodat kan worden voldaan aan de eisen inzake toetsing en bijstelling van de vergunningsvoorwaarden.

Zoals reeds werd aangehaald bij de gemeenschappelijke bepalingen, bepaalt de RIE dat de exploitant en de bevoegde autoriteit in geval van niet-naleving van de vergunningsvoorwaarden de noodzakelijke maatregelen moeten treffen.

De RIE besteedt aandacht aan de kwestie van inspectie van industriële installaties. Naast een nieuwe definitie voor ‘milieu-inspectie’, wordt er tevens een systeem van inspectieplannen en -programma’s ingevoerd. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat er voor alle installaties een milieu-inspectieplan op nationaal, regionaal of plaatselijk niveau is en zien er op toe dat dit plan geregeld wordt getoetst en waar nodig bijgewerkt. Ook wordt de inhoud van elk milieu-inspectieplan vastgelegd. Daarnaast wordt opgelegd dat de bevoegde autoriteit geregeld programma’s voor routinematige milieu-inspecties opstelt en wordt de frequentie bepaald van de bezoeken ter plaatse, rekening houdend met een systematische evaluatie van de milieurisico’s van de betrokken installaties. Ook worden er eisen gesteld inzake niet-routinematige milieu-inspecties. Na elk bezoek ter plaatse wordt een verslag opgesteld dat vervolgens binnen vier maanden nadat het bezoek ter plaatse heeft plaatsgevonden, openbaar wordt gemaakt.

Ook bepaalt de RIE dat de lidstaten sancties dienen vast te stellen voor overtredingen van de nationale bepalingen die op grond van de richtlijn worden vastgesteld en somt zij de eisen op waaraan deze sancties moeten voldoen.

1.4.3. Bepalingen ter bevordering van innovatie en het inzetten van nieuwe technieken

Ter bevordering van innovatie en nieuwe technieken bevat de RIE verschillende nieuwe bepalingen. Naast een nieuwe definitie voor ‘techniek in opkomst’, biedt de richtlijn voor het testen en gebruiken van technieken in opkomst aan de bevoegde autoriteit de mogelijkheid om voor een totale periode van ten hoogste negen maanden een tijdelijke vrijstelling te verlenen van de eisen inzake emissiegrenswaarden, alsook van bepaalde verplichtingen van de exploitant, op voorwaarde dat na de vermelde periode hetzij met de techniek wordt gestopt, hetzij met de activiteit in kwestie de met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus niet worden overschreden.

In dit kader wordt in de RIE tevens bepaald dat de lidstaten, waar passend, de ontwikkeling en de toepassing van technieken in opkomst stimuleren, in het bijzonder de in de BBT-referentiedocumenten vermelde technieken in opkomst.

1.4.4. Toegang tot informatie en deelneming van het publiek aan de vergunningsprocedure

De bepalingen inzake de toegang tot informatie en de deelneming van het publiek aan de vergunningsprocedure worden in de RIE op enkele aspecten verder uitgebreid ten opzichte van de GPBV-richtlijn.

1.4.5. Bepalingen inzake bodemgerelateerde aspecten

Naast enkele bepalingen die nu reeds in de vergunningen zijn opgenomen met betrekking tot het nemen van maatregelen om bodem- en grondwaterverontreiniging te voorkomen, worden GPBV-bedrijven ingevolge de RIE in de toekomst geconfronteerd met extra analyses en rapportages die moeten toezien op de kwaliteit van de bodem en van het grondwater.

Om te verzekeren dat de exploitatie van een installatie niet resulteert in de verslechtering van de kwaliteit van de bodem en het grondwater, dienen de vergunningsvoorwaarden passende maatregelen te omvatten met het oog op het voorkomen van emissies in de bodem en het grondwater en te voorzien in een regelmatig toezicht op deze maatregelen teneinde lekken, verliezen, incidenten of ongevallen tijdens het gebruik van apparatuur en tijdens de opslag te voorkomen. Met de RIE ligt de aandacht echter niet alleen op de preventie van bodem- en grondwaterverontreiniging, maar ook op het in kaart brengen van bestaande bodem- en grondwaterverontreiniging en op het saneren van de bodem en het grondwater.

De RIE bevat een aantal bepalingen die zeer specifiek betrekking hebben op de bodem en het grondwater. Het betreft de bepalingen rond het situatierapport, de periodieke monitoring van mogelijke bodem- en grondwaterverontreiniging en de sluiting van terreinen. Het toepassingsgebied van deze bepalingen wordt afgebakend door het begrip ‘relevante gevaarlijke stoffen’. ‘Relevant’ betekent ‘met een hoog potentieel voor bodem- en grondwaterverontreiniging’. De gevaarlijke stoffen zijn deze die de kwalificatie ‘gevaarlijk’ verwerven op grond van artikel 3 van de CLP-verordening (CLP: Classification, Labelling and Packaging of substances and mixtures).¹³

Dit heeft tot gevolg dat de verplichtingen vastgelegd in bovenvermelde bodem- en grondwatergerelateerde bepalingen enkel van toepassing zijn op die in bijlage 1 van de richtlijn opgenomen GPBV-bedrijven, die potentieel bodem- of grondwaterverontreiniging kunnen veroorzaken door het gebruik, de productie of de uitstoot van gevaarlijke stoffen.

Een uitzondering hierop zijn de verplichtingen rond de sluiting van terreinen zoals opgenomen in artikel 22(4) van de richtlijn. In dit laatste geval is het toepassingsgebied ruimer. Deze bepaling heeft met name betrekking op het gebruik, de productie of de uitstoot van

¹³ Verordening 1272/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van verordening (EG) nr. 1907/2006

alle gevaarlijke stoffen, en dus niet alleen die gevaarlijke afvalstoffen met een hoog potentieel voor bodem- of grondwaterverontreiniging. Deze bepaling is dan ook van toepassing op alle GPBV-bedrijven die opgenomen zijn in bijlage 1 van de richtlijn en die gevaarlijke stoffen gebruiken, produceren of uitstoten.

In Vlaanderen wordt het saneren van de verontreinigde bodem en het grondwater geregeld binnen het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (Bodemdecreet) en het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (VLAREBO). Voor een belangrijke deel van de bepalingen van de richtlijn die betrekking hebben op de bodem en het grondwater bestaat er nu reeds een uitgewerkte regeling in het Bodemdecreet en het VLAREBO. Op deze punten is de Vlaamse wetgeving reeds in overeenstemming met de bepalingen van de richtlijn en is geen verdere wetgevende actie vereist om in een omzetting van de richtlijn te voorzien.

Zo voorziet de huidige Vlaamse bodemwetgeving reeds in een periodieke bodemonderzoekspllicht voor de exploitanten van welbepaalde risico-inrichtingen en in een bodemonderzoeks- en saneringsverplichting voor de exploitanten bij de sluiting van risico-inrichtingen. De installaties opgesomd in bijlage 1 van de richtlijn die relevante gevaarlijke stoffen gebruiken, produceren of uitstoten, vallen onder het toepassingsgebied van de voormelde verplichtingen van de Vlaamse bodemwetgeving.

Inhoudelijk samenhangende bepalingen worden het best zo veel mogelijk in dezelfde wettelijke akte opgenomen. Om die reden wordt ervoor geopteerd om de omzettingsverplichting van de bepalingen van de richtlijn met betrekking tot de bodem en het grondwater, waarvoor er in de huidige Vlaamse wetgeving nog niet in een regeling is voorzien, na te komen via een aanpassing van het Bodemdecreet en het VLAREBO. Daarbij wordt gestreefd naar het behoud van een eenduidige, duidelijke en transparante regelgeving inzake bodem- en grondwaterbescherming en -sanering mét een maximale samenhang.

De noodzakelijke decretale aanpassingen op inhoudelijk vlak, worden in dit licht doorgevoerd met een maximale benutting van het bestaande begrippenkader van het Bodemdecreet.

Dit heeft een belangrijke consequentie naar het gebruik van de begrippen ‘bodem’ en ‘grondwater’. Hoewel er in de richtlijn telkens een onderscheid gemaakt wordt tussen deze begrippen, en dit onderscheid zich bijgevolg ook doorwerkt in de begrippen bodemverontreiniging en grondwaterverontreiniging, bevat de Vlaamse bodemwetgeving géén expliciete definitie van grondwater. Artikel 2, 1°, van het Bodemdecreet, legt de definitie van bodem als volgt vast: ‘bodem: vaste deel van de aarde met inbegrip van het grondwater, en de andere bestanddelen en organismen die zich er in bevinden’. ‘Het grondwater’ maakt bijgevolg binnen de bodemwetgeving per definitie inherent deel uit van de bodem.

Onder ‘bodem’ in de Vlaamse bodemwetgeving wordt dan ook telkens verstaan: het vaste deel van de aarde én het grondwater. Dezelfde redenering gaat op voor het begrip bodemverontreiniging. Ook hier dient te worden verstaan: de verontreiniging van het vaste deel van de aarde én de verontreiniging van het grondwater.

Omwille van duidelijkheid en samenhang wordt bij verdere omzetting en bij de toelichting ervan dan ook vastgehouden aan de bestaande Vlaamse terminologie en worden bijgevolg enkel de begrippen ‘bodem’ en ‘bodemverontreiniging’ gehanteerd.

1.4.6. Bijlage I: GPBV-activiteiten

Het toepassingsgebied van bijlage I werd enigszins uitgebreid ten opzichte van de GPBV-richtlijn door de toevoeging van enkele extra activiteiten. Andere activiteiten werden ge-

herformuleerd en verduidelijkt. Zoals reeds in hoofdstuk 1.1 werd aangegeven, werden alle activiteiten van bijlage I van de GPBV-richtlijn (categorieën van industriële activiteiten) in het Vlaamse Gewest opgenomen in de indelingslijst (bijlage I van VLAREM I) met een bijzondere aanduiding 'X'. Deze lijst zal bijgevolg aangevuld en gewijzigd moeten worden, conform de nieuwe bijlage bij de RIE.

1.4.7. Korte toelichting inzake de beoogde wijzigingen in de Vlaamse milieuregelgeving

Naast de in de artikelsgewijze bespreking vermelde noodzakelijke aanpassingen aan het decreet betreffende de milieuvergunning en het Bodemdecreet, zal de omzetting van de hoofdstukken I en II van de RIE gebeuren via wijzigingen in en toevoegingen aan VLAREM I en II en meer bepaald in de volgende bepalingen:

VLAREM I:

- hoofdstuk I. Definities;
- hoofdstuk III. De vergunningsaanvraag;
- hoofdstuk VIII. Beslissing over de vergunningsaanvraag;
- hoofdstuk IV. Preventie van zware ongevallen;
- hoofdstuk V. Openbaar onderzoek;
- hoofdstuk IX. Bekendmaking en toegang tot milieu-informatie;
- hoofdstuk X. Procedures voor de behandeling van milieuvergunningsaanvragen, afdeling IV. Bijzondere bepalingen;
- hoofdstuk XI. Exploitatievoorwaarden en verplichtingen van de exploitant;
- bijlage 1: De indelingslijst;
- bijlage 2: Lijst van verontreinigende stoffen;
- bijlage 4: Milieuvergunningsaanvraagformulier voor de exploitatie of verandering van een inrichting van klasse 1 of 2.

VLAREM II:

- deel 2. Milieukwaliteitsnormen en beleidstaken ter zake;
- deel 4. Algemene milieuvoorwaarden voor ingedeelde inrichtingen

1.5. Bijzondere bepalingen betreffende stookinstallaties (artikelen 28-41)

Hoofdstuk III en bijhorende bijlage V van de RIE hebben betrekking op stookinstallaties met een thermisch vermogen van 50 MW of meer, de zogenaamde grote stookinstallaties. De bepalingen van hoofdstuk III en bijlage V van de RIE vervangen de bepalingen van richtlijn 2001/80/EG inzake grote stookinstallaties die vanaf 1 januari 2016 volledig wordt ingetrokken. De bepalingen van richtlijn 2001/80/EG werden voor het Vlaamse Gewest geïmplementeerd via het VLAREM II-wijzigingsbesluit van 23 april 2004 (B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie). Dit wijzigingsbesluit gaf ook uitvoering aan doelstellingen van richtlijn 2001/81/EG inzake nationale emissieplafonds (NEC). In het licht van de voor het Vlaamse Gewest strenge NEC-doelstellingen werden op basis van de beschikbare technieken (BBT) de emissiegrenswaarden voor grote stookinstallaties waar mogelijk via het wijzigingsbesluit van 23 april 2004 scherper gesteld dan minimaal vereist door richtlijn 2001/80. Tegelijkertijd met de omzetting van richtlijn 2001/80/EG, werden in het licht van de NEC-doelstellingen ook de emissiegrenswaarden voor stookinstallaties met een thermisch vermogen van minder dan 50 MW, stationaire motoren, gasturbine-installaties en raffinaderijen op basis van BBT verder aangescherpt. In enkele daaropvolgende VLAREM II-wijzigingsbesluiten werden sommige voorschriften voor stookinstallaties, stationaire motoren en gasturbine-installaties nog bijkomend verstrengd.

De bepalingen voor grote stookinstallaties in de RIE zijn grondig gewijzigd ten opzichte van de bepalingen van richtlijn 2001/80/EG. De belangrijkste wijzigingen zijn (1) uitbreiding van het toepassingsgebied, (2) aanscherping van de emissiegrenswaarden, (3) verduidelijking van de samentelregels, (4) inclusie van extra derogatiemogelijkheden en (5)

aanpassing van de regels voor emissiemeting en naleving van de emissiegrenswaarden.

- (1) Het toepassingsgebied werd uitgebreid tot stationaire motoren. In de RIE zijn, in tegenstelling tot richtlijn 2001/80/EG, nu ook emissienormen voorzien voor stationaire gasmotoren. Voor stationaire dieselmotoren is een clause in de RIE opgenomen die de Commissie de mogelijkheid verschaft een wetgevingsvoorstel inzake emissienormen voor stationaire dieselmotoren voor te leggen op latere datum.
- (2) De emissiegrenswaarden zijn gebaseerd op wat haalbaar is volgens toepassing van de BBT en meer bepaald op basis van de bovenste BBT-geassocieerde emissiewaarden die in het Europese BREF-document voor grote stookinstallaties gerapporteerd zijn.
- (3) Met betrekking tot het samentellen van stookinstallaties, werden duidelijkere regels opgenomen. Dit ontbrak in richtlijn 2001/80/EG wat leidde tot verschillende interpretaties door de lidstaten en de Commissie. De nieuwe samentellingsregels verduidelijken in welke gevallen afzonderlijke stookinstallaties, waarvan de rookgassen naar één gemeenschappelijke schoorsteen worden afgeleid of kunnen afgeleid worden, als één stookinstallatie moeten beschouwd worden, met mogelijk strengere normen tot gevolg.
- (4) In richtlijn 2001/80/EG waren reeds verschillende derogatiemogelijkheden op de naleving van de emissiegrenswaarden voorzien. Van deze afwijkingsmogelijkheden maakt het Vlaamse Gewest momenteel slechts beperkt gebruik. De afwijkingsmogelijkheden van richtlijn 2001/80/EG zijn deels verlengd en aangevuld met extra mogelijkheden in de RIE. De kwestie in welke mate er in Vlaanderen behoefte bestaat aan een toepassing van deze afwijkingsregelingen, zal nog het voorwerp uitmaken van overleg met de diverse sectoren.
- (5) De regels voor emissiemeting en naleving van de emissiegrenswaarden zijn gebaseerd op de voorschriften van richtlijn 2001/80/EG. Om het Vlaamse Gewest in regel te stellen met de nieuwe voorschriften hieromtrent in de RIE zullen enkele aanpassingen aan de bestaande desbetreffende VLAREM-voorschriften noodzakelijk zijn.

Bijlage V van de RIE legt voor de grote stookinstallaties slechts de minimum emissiegrenswaarden op die in alle gevallen moeten worden nageleefd (voor NO_x, SO₂ en stof). Zoals hierboven aangehaald zijn deze minimale emissiegrenswaarden gebaseerd op de bovenste BBT-geassocieerde emissiewaarden, vermeld in de BBT-conclusies van het Europese BREF-document voor grote stookinstallaties (goedgekeurd in juli 2006). Over de concrete omzetting van de emissiegrenswaarden van bijlage V van de RIE en de betreffende BBT-conclusies van het BREF-document zal overleg worden gepleegd met de betrokken sectoren.

De omzetting van het hoofdstuk III en bijlage V van de RIE heeft geen actie op decretaal niveau. De omzetting van de bepalingen in dit hoofdstuk III en bijlage V kan volledig gebeuren door wijzigingen van VLAREM II in uitvoering van de bestaande bepalingen artikel 20 van het Milieuvergunningsdecreet.

De omzetting van het hoofdstuk III en bijlage V van de RIE zal resulteren in wijzigingen in en toevoegingen aan titel II van het VLAREM in volgende bepalingen:

- artikel 1.1.2 (definities);
- hoofdstuk 2.11 (beleidstaken met betrekking tot emissies van grote stookinstallaties);
- artikel 5.2.3bis.1.21 (stookinstallaties waarin afvalstoffen worden verbrand);
- subafdeling 5.2.3bis.4 ((mee-)verbrandingsinstallaties voor biomassa-afval);
- afdeling 5.20.2 (petroleumraffinaderijen);
- hoofdstuk 5.31 (motoren met inwendige verbranding);
- hoofdstuk 5.43 (stookinstallaties).

Er zal intensief overleg georganiseerd worden met de betrokken sectoren. Dit zijn in hoofdzaak de elektriciteitssector, de raffinaderijsector en de industrie (chemie, staalsector enzovoort). Het is enerzijds voorzien om een algemeen doelgroepenoverleg met alle be-

trokken sectoren samen te organiseren en anderzijds aparte overlegmomenten in te lassen met de betrokken sectoren.

Er zal een inschatting van de emissiereducties gemaakt worden die de aangescherpte emissiegrenswaarden zullen opleveren. Deze emissiereducties zullen onder meer geëvalueerd worden in het licht van de huidige nationale emissieplafonds (NEC) voor SO₂ en NO_x en meer in het bijzonder in het licht van bepaalde maatregelen die in het kader van de NEC-doelstellingen reeds zijn genomen.

1.6. *Bijzondere bepalingen betreffende afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties (artikelen 42-55)*

Hoofdstuk IV en bijlage VI van de RIE bevatten de bijzondere bepalingen voor afvalverbrandings- en afvalmeeverbrandingsinstallaties. Deze bepalingen zijn inhoudelijk nageenough ongewijzigd overgenomen van richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (Afvalverbrandingsrichtlijn). Definities van afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties werden tekstueel licht gewijzigd. Voor de aanpassing van de definitie van 'residue' in deze context werd expliciet voor een meer omvattende omschrijving gekozen. Enkele van de belangrijkere wijzigingen betreffende exploitatie betreft het moeten voldoen aan de aangegeven CO-concentraties, ook tijdens het starten en stilleggen van de installaties. Verder meldenswaardig is de verstrenging van C_{proces}, een term van de mengregel die de emissiegrenswaarden voor de beschreven industrieën bepaalt.

Hoofdstuk IV van de RIE bevat bepalingen over het toepassingsgebied van het hoofdstuk, residuen, de vergunningsaanvraag, de vergunningsvoorwaarden, de controle en monitoring van emissies, het uitvallen van de installatie, het naleven van de emissiegrenswaarden, de exploitatievoorwaarden en de wijziging ervan, de aflevering en inontvangstneming van afval, de belangrijke wijziging van de exploitatie van de installatie en over verslaglegging en publieksvoorlichting.

In bijlage VI bij de RIE zijn de technische bepalingen inzake afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties opgenomen. De bijlage bevat een aantal definities en bepalingen over de equivalentiefactoren voor dibenzo-p-dioxinen en dibenzofuranen, over (de berekening van) grenswaarden voor emissies naar de lucht voor afvalverbrandingsinstallaties en ingeval van meeverbranding van afval, over emissiegrenswaarden voor lozingen van afvalwater van de reiniging van afgassen, alsook bepalingen over emissie-monitoring, de berekening van de emissieconcentratie bij genormaliseerd zuurstofgehalte en over de beoordeling van de naleving van emissiegrenswaarden.

De Afvalverbrandingsrichtlijn werd in Vlaanderen omgezet via het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en beheer (B.S. 13 februari 2004). Het besluit van 12 december 2003 heeft afvalverbrandings- en afvalmeeverbrandingsinstallaties onderworpen aan milieuvoorwaarden die strenger waren dan vereist door de Afvalverbrandingsrichtlijn. Deze milieuvoorwaarden zijn streng genoeg om te voldoen aan de meeste eisen van hoofdstuk IV en bijlage VI van de RIE. Om de coherentie van de Vlaamse wetgeving inzake milieuvoorwaarden die van toepassing zijn op afvalverbrandings- en afvalmeeverbrandingsinstallaties te behouden, verdient het de voorkeur om de bepalingen van de RIE waarvoor nog geen omzettingsmaatregelen bestaan, om te zetten via een nieuwe aanpassing van VLAREM I en II. Daarvoor zijn reeds de vereiste rechtsgronden voorhanden in het Milieuvergunningendecreet, het Afvalstof-fendecreet en het Materialendecreet, zodat op decretaal niveau geen actie is vereist om in

de noodzakelijke aanvullende omzettingsmaatregelen te kunnen voorzien.

1.7. *Bijzondere bepalingen voor installaties waarin en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt (artikelen 56-65)*

Hoofdstuk V van de RIE heeft betrekking op installaties waarin en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt. Deze bepalingen vervangen de bepalingen van de VOS/Oplosmiddelenrichtlijn van 11 maart 1999, maar houden geen ingrijpende wijzigingen in.

De bepalingen van de VOS/Oplosmiddelenrichtlijn zijn destijds omgezet via hoofdstuk 5.59 (activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen) van VLAREM II en via rubriek 59 van de indelingslijst van bijlage I van VLAREM I.

1.8. *Bijzondere bepalingen voor installaties die titaandioxide produceren (artikelen 66-70)*

Hoofdstuk VI van de RIE heeft betrekking op installaties die titaandioxide produceren. Ten opzichte van de drie bestaande TiO_2 -richtlijnen houdt de RIE een grote vereenvoudiging in. Ook de emissiegrenswaarden voor water en lucht worden aangepast en afgestemd op de beste beschikbare technieken.

De bepalingen van de drie bestaande TiO_2 -richtlijnen zijn destijds omgezet via de toevoeging van een afdeling 5.7.2. productie van titaandioxide aan VLAREM II. De omzetting van hoofdstuk VI van de RIE zal bijgevolg gebeuren via wijzigingen van en toevoegingen aan afdeling 5.7.2 van VLAREM II.

1.9. *Comité, overgangsbepalingen en slotbepalingen (artikelen 71-83)*

De bepalingen van hoofdstuk VII van de RIE hebben betrekking op het comité dat de Europese Commissie moet bijstaan in het kader van de uitvoering van de RIE, op de overgangsbepalingen en de slotbepalingen. Deze bepalingen zijn van toepassing op de verschillende soorten installaties (GPBV-installaties, grote stookinstallaties, afval(mee) verbrandingsinstallaties, gebruik van organische oplosmiddelen (VOS) en installaties voor de productie van titaandioxide).

De bepalingen inzake de verslaglegging door de lidstaten aan de Europese Commissie die in de verschillende in de herziening opgenomen richtlijnen waren opgenomen, zijn in dit hoofdstuk samengevoegd. Er werd ook een bepaling toegevoegd die de evaluatie door de Europese Commissie van de uitvoering van de RIE regelt, onder meer met het oog op een herziening van de richtlijn.

Verder behandelt dit hoofdstuk nog de volgende aspecten: wijzigingen in de bijlagen bij de richtlijn, comitéprocedure, uitoefening en intrekking van de bevoegdheidsdelegatie, bezwaar tegen gedelegeerde handelingen, sancties, omzetting, intrekking, overgangsbepalingen en inwerkingtreding. Deze bepalingen hebben voornamelijk betrekking op verplichtingen voor de lidstaten en de Commissie en vereisen geen omzetting in de Vlaamse regelgeving, met uitzondering van deel 2 van VLAREM II (Milieukwaliteitsnormen en beleidstaken ter zake).

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Artikel 1 behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Dit ontwerp van decreet strekt ertoe de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) gedeeltelijk om te zetten dan wel in een decretale grondslag om de verdere omzetting ervan door de Vlaamse Regering te voorzien. Daarnaast hebben de bepalingen van artikel 3, 5, 7, 11, 12, 13 en 16 enkel tot doel tekstuele correcties en verbeteringen door te voeren.

Zoals vermeld in considerans 46 van de richtlijn is de verplichting tot omzetting in nationaal recht beperkt tot de bepalingen die ten opzichte van de vorige richtlijnen materieel zijn gewijzigd. De verplichting tot omzetting van de ongewijzigde bepalingen vloeit voort uit de vorige richtlijnen.

Artikel 3

Artikel 24, §1, van het Milieuvergunningsdecreet bepaalt wie beroep kan indienen tegen een milieuvergunning klasse 1 of 2. Artikel 37 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur wijzigde artikel 24, §1, MVD als volgt:

1° 5° wordt vervangen door wat volgt:

“5° elke natuurlijke of rechtspersoon die ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden;”;

2° een 6° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“6° elke rechtspersoon die zich de bescherming van het leefmilieu statutair tot doel heeft gesteld, ten minste vijf jaar rechtspersoonlijkheid bezit en in zijn statuten het grondgebied omschreven heeft tot waar zijn bedrijvigheid zich uitstrekt.”.

Daarvoor luidde 5° als volgt

“5° elke natuurlijke of rechtspersoon die tengevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden, alsook elke rechtspersoon die zich de bescherming tot doel heeft gesteld van het leefmilieu dat door deze hinder kan worden getroffen.”.

Men heeft de twee categorieën mogelijke beroepindieners dus opgedeeld. Hierbij werden echter de verwijzingen naar 5° elders in het MVD niet gewijzigd naar 5° en 6°. Het gaat om artikel 19bis, §3, 5° (dossieraks voor instellen beroep), en om artikel 21, §1 (mogelijke indieners verzoek wijziging of aanvulling milieuvergunningsvoorwaarden). Mede gezien in de memorie van toelichting bij het decreet Openbaarheid van bestuur niets werd vermeld over wijziging of aanvulling milieuvergunningsvoorwaarden en dossieraks, kan worden aangenomen dat het gaat om een zuivere vergetelheid die hierbij wordt rechtgezet.

Artikel 4

Dit artikel voert verschillende wijzigingen door in artikel 20, een sleutelartikel van het Milieuvergunningsdecreet dat zowel de opdracht aan de Vlaamse Regering om algemene of sectorale milieuvorwaarden uit te vaardigen vervat, als de mogelijkheid voor de milieuvergunningverlenende overheid en de overheid bevoegd voor de aktename van de melding om met het oog op de bescherming van de mens en het milieu bijzondere voorwaarden op te leggen. Artikel 20 van het Milieuvergunningsdecreet voorziet ook in de rechtsgrond voor een regeling tot afwijking van de voormelde milieuvorwaarden. Alle voormelde aspecten van artikel 20 van het Milieuvergunningsdecreet worden door dit artikel geïntegreerd.

Ten eerste wijzigt punt 1° van dit artikel het bestaande eerste lid van artikel 20 van het Milieuvergunningsdecreet. Hierbij wordt de opdracht van de Vlaamse Regering om algemene en sectorale voorwaarden te bepalen nader omschreven. Artikel 17 van de RIE voert immers een nieuwe verplichting in voor de lidstaten die ervoor opteren om bijzondere verplichtingen uit de richtlijn op te leggen via algemeen bindende voorschriften. De herschikte richtlijn stelt voor het eerst uitdrukkelijk dat de algemene bindende voorschriften gebaseerd moeten worden op de beste beschikbare technieken (hierna BBT). De gecodificeerde richtlijn 2008/1/EG van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging verplichtte reeds tot een geïntegreerde aanpak en een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel bij het gebruik van algemene voorschriften. Deze algemene principes worden nogmaals hernomen in artikel 17 van de nieuwe RIE. Hoewel voormelde principes in Vlaanderen reeds gehanteerd worden bij het vaststellen van milieuvoorwaarden, zijn ze nog niet decretaal verankerd.

Voor de omzetting van de voormelde bepalingen van artikel 17 van de RIE voegt punt 1° van dit artikel aan het eerste lid van artikel 20 van het Milieuvergunningsdecreet dat aan de Vlaamse Regering de machtiging verleent om algemene en per categorie van inrichting geldende milieuvoorwaarden uit te vaardigen, de voormelde verplichting om hierbij naar een geïntegreerde aanpak, een hoog niveau van bescherming van het milieu te streven en milieuvoorwaarden op de beste beschikbare technieken te baseren, toe. Waar de RIE spreekt van ‘milieu’ wordt ook de mens inbegrepen. Bijgevolg wordt dit begrip vervangen door ‘de mens of het leefmilieu’ aangezien het Milieuvergunningsdecreet (evenals het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid) deze begrippen onderscheidt. Hierbij aansluitend geeft punt 4° van dit artikel aan de Vlaamse Regering de opdracht om te bepalen hoe BBT vastgesteld wordt. De Vlaamse Regering zal hierbij voor de invulling het begrip ‘BBT’ voor de door de RIE gevatte inrichtingen, gehouden zijn door wat hierover in de richtlijn bepaald wordt. Voor de niet door de RIE gevatte inrichtingen zal een analoge invulling van het begrip ‘BBT’ moeten worden bepaald.

Ten tweede voert punt 3° van dit artikel in het vierde lid van artikel 20 van het Milieuvergunningsdecreet een gelijkaardige wijziging door met betrekking tot de bijzondere milieuvoorwaarden. De RIE gaat, net als de gecodificeerde richtlijn 2008/1/EG van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, uit van een systeem waarbij de vergunningverlenende overheden via vergunningsvoorwaarden bepaalde verplichtingen van de richtlijn aan de exploitanten van de inrichtingen opleggen. Voormelde richtlijn 2008/1/EG van 15 januari 2008 vervatte reeds een verplichting tot geïntegreerde benadering alsook de verplichting om via de vergunningsvoorwaarden een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel na te streven en om de emissiegrenswaarden, de parameters en de gelijkwaardige technische maatregelen die in vergunningsvoorwaarden worden vastgesteld te baseren op BBT. Destijds werd ervoor geopteerd om voormelde bepalingen van de richtlijn om te zetten in titel I van het VLAREM. Punt 3° van dit artikel voorziet, naar analogie met de decretale verankering van algemene en sectorale voorwaarden gebaseerd op de beste beschikbare technieken, ook voor de bijzondere milieuvoorwaarden in een decretale verankering. Hiertoe worden aan het vierde lid van artikel 20 van het Milieuvergunningsdecreet twee zinnen toegevoegd. Gelet op artikel 14, lid 3, van de RIE wordt gesteld dat de beste beschikbare technieken de referentie vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. Gelet op artikel 18 van de RIE wordt, indien met het oog op het behalen van een milieukwaliteitsnorm strengere voorwaarden moeten gelden, de mogelijkheid voorzien voor de bevoegde vergunningverlenende overheid strengere vergunningsvoorwaarden vast te stellen dan die welke haalbaar zijn door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken als beschreven in de BBT-conclusies. De Vlaamse Regering stelt hiervoor de regels vast op grond waarvan de bevoegde vergunningverlenende overheid dergelijke strengere bijzondere milieuvoorwaarden mag vaststellen.

Artikel 14, lid 3, van de RIE bepaalt voor het eerst dat de BBT-conclusies de referentie vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. Zoals hoger is aangehaald wordt door de wijziging vervat in punt 4° van dit artikel aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid gegeven om de wijze te bepalen waarop BBT wordt vastgesteld.

Van de wijziging van dit artikel wordt gebruikgemaakt om de terminologie van het decreet te uniformiseren. Het woord “vergunningsvoorwaarden” wordt vervangen door het woord “milieuvorwaarden” (punt 2 van dit artikel). Deze wijziging heeft geen impact.

Voor wat betreft een snelle en gestructureerde doorvertaling van de Europese BBT-conclusies in het VLAREM en de milieuvergunningen, moet er op worden gewezen dat de RIE hier zeer weinig beleidsruimte laat. Artikel 21, lid 3, van de RIE bepaalt immers dat binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies betreffende de hoofdactiviteit van een installatie, de bevoegde autoriteit erop moet toezien dat:

- a) alle vergunningsvoorwaarden voor de betrokken installatie worden getoetst en, indien noodzakelijk, geactualiseerd om ervoor te zorgen dat de voorschriften van deze richtlijn en, met name, artikel 15, leden 3 en 4, indien van toepassing, worden nageleefd;
- b) de installatie aan die vergunningsvoorwaarden voldoet.

Het is dus noodzakelijk de BBT-conclusies zeer snel te vertalen in hetzij titel II van het VLAREM hetzij de milieuvergunningen, dit om de exploitanten toe te laten tijdig te kunnen voldoen aan de eventuele nieuwe vergunningsvoorwaarden.

De derde wijziging van artikel 20 van het Milieuvergunningsdecreet betreft een verduidelijking van de reeds bestaande mogelijkheid tot afwijking van de algemene en sectorale milieuvorwaarden.

Artikel 15, lid 3, van de RIE bepaalt dat de emissiegrenswaarden vastgesteld moeten worden in functie van het behalen van de emissieniveaus die samenhangen met de beste beschikbare technieken. Volgens lid 4 van voormeld artikel, kunnen in specifieke gevallen minder strenge emissiegrenswaarden vastgesteld worden indien uit een beoordeling blijkt dat het halen van emissieniveaus die samenhangen met BBT zoals beschreven in de BBT-conclusies zou leiden tot buitensporig hogere kosten in verhouding tot de milieuvordeelen, dit als gevolg van:

- a) de geografische ligging of de plaatselijke milieuomstandigheden van de betrokken installatie; of
- b) de technische kenmerken van de betrokken installatie.

Artikel 24 van de RIE bepaalt bovendien dat het betrokken publiek in een vroeg stadium reële inspraak moet krijgen bij de procedures die kunnen leiden tot de toepassing van voormeld artikel 15, lid 4, van de richtlijn en dat de beslissing hierover onder meer via het internet bekend moet gemaakt worden.

De voormelde bepalingen van de artikelen 15, lid 4, en 24, van de RIE die een individuele afwijking betreffen, zullen in het VLAREM worden omgezet. Hiertoe wordt een delegatie aan de Vlaamse Regering gegeven om te bepalen door wie, in welke gevallen, de voorwaarden waaronder en de grenzen waarbinnen een afwijking kan toegestaan worden en om de nadere regels vast te stellen in verband met de behandeling van de afwijkingsaanvraag met inbegrip van het openbaar onderzoek en de bekendmaking van de beslissing. De Vlaamse Regering zal hierbij gehouden zijn door wat in de RIE bepaald wordt.

Voor de duidelijkheid wordt de rechtsgrond voor de bestaande sectorale en de individuele afwijkingsregeling van algemene en sectorale bepalingen, zoals voorzien in afdeling 1.2.2 en afdeling 1.2.3 van titel II van het VLAREM, geherformuleerd in twee afzonderlijke bepalingen, het nieuwe lid 2 en lid 3 van artikel 20 van het Milieuvergunningsdecreet.

Artikel 5

Dit artikel heeft als doel het corrigeren van een verwijzing naar artikel 24, §1, van het Milieuvergunningsdecreet bij het bepalen van de mogelijke indieners van een verzoek tot wijziging of aanvulling milieuvergunningsvoorwaarden. Zie toelichting onder artikel 3. Het gaat om een loutere rechtzetting.

Artikel 6

Artikel 7 van de RIE bepaalt dat de lidstaten, onverminderd richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade, in geval van incidenten of ongevallen die het milieu significant beïnvloeden, de nodige maatregelen moeten treffen om ervoor te zorgen dat:

- a) de exploitant de bevoegde autoriteit onmiddellijk op de hoogte stelt;
- b) de exploitant onmiddellijk maatregelen treft om de gevolgen voor het milieu te beperken en om verdere mogelijke ongevallen en incidenten te voorkomen;
- c) de bevoegde autoriteit de exploitant ertoe verplicht alle passende aanvullende maatregelen te nemen die volgens de bevoegde autoriteit nodig zijn om de gevolgen voor het milieu te beperken en om verdere mogelijke ongevallen en incidenten te voorkomen.

In artikel 7, a) en b), van de RIE worden bijgevolg aan de exploitant verplichtingen opgelegd in geval van incidenten en ongevallen die het milieu significant beïnvloeden. Dit artikel creëert de rechtsgrond voor de omzetting van artikel 7, b), van de RIE door in het tweede lid van artikel 22 van het Milieuvergunningsdecreet de woorden “zware ongevallen” te wijzigen in “incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden”. Tevens wordt de verplichting van de RIE om verdere mogelijke ongevallen en incidenten te voorkomen hierin opgenomen. Artikel 7, c), van de RIE legt een verplichting op voor de overheid, zie verder onder artikel 9.

Artikel 7

Artikel 29, §1, van het Milieuvergunningsdecreet bepaalde voorheen de overheidsinstanties bevoegd voor het toezicht op de toepassing van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Artikel 38 verwijst naar artikel 29, §1, om te bepalen welke ambtenaren bevoegd zijn voor, na schorsing of opheffing van de milieuvergunning en in de gevallen dat de burgemeester niet of onvolkomen optreedt, het nemen van de nodige maatregelen om de exploitatie stop te zetten en zo nodig de inrichting te sluiten.

Met het vervangen van artikel 29, §1, van het Milieuvergunningsdecreet bij artikel 31 van het decreet van 21 december 2007, in werking getreden op 1 mei 2009, werd echter de verwijzing in artikel 38 niet aangepast, waardoor momenteel niet duidelijk is welke ambtenaren bevoegd zijn. Naar analogie met artikel 16.3.1, §1, 1°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de voor milieuhandhaving bevoegde gewestelijke toezichthouders aanwijst, wordt geopteerd om ook in artikel 38 door de Vlaamse Regering de gewestelijke toezichthoudende ambtenaren te laten aanwijzen die bevoegd zijn voor het nemen van de nodige maatregelen om de exploitatie stop te zetten en zo nodig de inrichting te sluiten na schorsing of opheffing van de milieuvergunning, in de gevallen dat de burgemeester niet of onvolkomen optreedt.

Artikel 8

Het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) bepaalt in artikel 16.3.9, §§1 en 2, samen met de artikelen 21 tot en met 34 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, vervangen bij het besluit van 30

april 2009 en gewijzigd bij het besluit van 19 november 2010 (Milieuhandhavingsbesluit), voor elke categorie van toezichthouders de regelgeving waarvoor de toezichthouder bevoegd is. Hoe deze toezichtopdrachten concreet moeten ingevuld worden, wordt tot op heden niet bepaald door het DABM en het Milieuhandhavingsbesluit.

Artikel 23 van de RIE daarentegen bepaalt voor de controle op de GPBV-installaties hoe deze toezichtopdracht door de toezichthouder concreet moet worden ingevuld. Artikel 3(22) bepaalt welke acties men verstaat onder ‘milieu-inspectie’.

Artikel 23, lid 1, eerste paragraaf, van de RIE vangt aan met te stellen dat de lidstaten een systeem van milieu-inspecties moeten opzetten voor het onderzoek van het volledig spectrum van relevante milieueffecten van de betrokken installaties. Artikel 23, lid 1, tweede paragraaf, voegt hieraan toe dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de exploitanten de bevoegde autoriteiten alle noodzakelijk assistentie verlenen om die autoriteiten in staat te stellen bezoeken ter plaatse uit te voeren, monsters te nemen en de informatie te verzamelen die nodig is voor het vervullen van hun taken in het kader van de richtlijn. Voor wat betreft artikel 23, lid 1, tweede paragraaf, is reeds een regeling voorzien in het DABM, namelijk door enerzijds de toezichtrechten van de toezichthouders te bepalen in de artikelen 16.3.10 tot en met 16.3.21, DABM, en anderzijds door het schenden van deze toezichtrechten strafbaar te stellen in artikel 16.6.1, §2, 2°, DABM.

Artikel 23, lid 2 tot en met 6, van de RIE werkt verder de wijze uit waarop het systeem van milieu-inspecties onderzoek moet uitoefenen op de betrokken installaties opdat het volledig spectrum van relevante milieueffecten van de betrokken installaties onderzocht zou worden. Zo bepaalt lid 2 dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat er voor alle installaties een milieu-inspectieplan op nationaal, regionaal of plaatselijke niveau is en dat erop wordt toegezien dat dit plan regelmatig getoetst en waar nodig bijgewerkt wordt. Lid 3 bepaalt welke elementen elk milieu-inspectieplan moet bevatten. Lid 4 stelt dat op basis van deze inspectieplannen de bevoegde autoriteit geregeld programma's moet opstellen voor routinematige milieu-inspecties, waarbij de frequentie van de bezoeken ter plaatse voor de verschillende types installaties wordt vermeld. Lid 4 bepaalt nog de frequentie en de criteria waaraan deze routinematige controles moeten voldoen. Lid 5 stelt dat ook niet-routinematige controles moeten uitgevoerd worden om ernstige milieuklachten, ernstige milieuongevallen, incidenten en gevallen van niet-naleving van een vergunning zo snel mogelijk en in voorkomend geval vóór de afgifte, toetsing of bijstelling van een vergunning te onderzoeken. Tot slot bepaalt lid 6 dat er na elk bezoek ter plaatse een verslag moet worden opgesteld waarin de relevante bevindingen ten aanzien van de naleving van de vergunningsvoorwaarden door de installaties en de conclusies ten aanzien van de eventuele noodzaak van verdere maatregelen worden neergelegd. De bevoegde autoriteit moet er bovendien op toezien dat de exploitant binnen een redelijke termijn alle in het verslag vermelde noodzakelijke maatregelen neemt. Dit verslag moet ter kennis gebracht worden aan de betrokken exploitant en openbaar gemaakt worden overeenkomstig de richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

Gelet op het voorgaande, dient men vast te stellen dat artikel 23 van de RIE zeer concreet bepaalt hoe de toezichthoudende overheid de toezichtopdracht voor de GPBV-installaties concreet moet invullen. De toevoeging van een derde paragraaf aan artikel 16.3.9, DABM, heeft tot doel een decretale grondslag te voorzien voor de invulling van de toezichtopdracht voor de bevoegde autoriteit inzake de controle op de GPBV-installaties. De uitwerking van deze toezichtopdracht zal gebeuren via de Vlaamse Regering die hiertoe de nadere regels bepaalt in het Milieuhandhavingsbesluit. Er wordt dus niet geopteerd voor een decretale omzetting. De reden hiervoor is dat het DABM algemene bepalingen bevat en geen concrete uitwerking van regels, tenzij ze algemeen zouden gelden zoals bijvoorbeeld de toezichtopdrachten die gelden voor alle categorieën van toezichthouders zoals voorzien in de artikelen 16.3.10 tot en met 16.3.21, DABM. De concrete uitwerking van

de invulling van de toezichtopdracht voor GPBV-installaties kan dus best geregeld worden via het Milieuhandhavingsbesluit. Daarnaast heeft het voorzien van een algemeen geformuleerde decretale grondslag in artikel 16.3.9, DABM, als voordeel dat indien Europa ook voor andere toezichtopdrachten concrete regels zou uitwerken, de bepaling opnieuw gebruikt kan worden om via het Milieuhandhavingsbesluit de desbetreffende regeling uit te werken.

Artikel 9

Artikel 8 van de RIE handelt over het niet-naleven van de vergunningsvoorwaarden en de maatregelen die moeten genomen worden om ervoor te zorgen dat weer aan de voorwaarden wordt voldaan. De maatregelen die moeten getroffen worden door de exploitant zullen worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit. De bedoeling is immers om alle reeds bestaande en de nieuwe meldings- en maatregelenverplichting ingevolge artikelen 7, a) en b), en 8, a) en b), van de RIE voor de exploitant te harmoniseren in VLAREM op basis van artikel 20 en 22 van het Milieuvergunningsdecreet, zie ook onder artikel 4 en 6.

Artikel 8, c), houdt een verplichting in voor de bevoegde autoriteit. De lidstaten moeten er voor zorgen dat de bevoegde autoriteit de exploitant verplicht tot het nemen van alle passende aanvullende maatregelen, die volgens de bevoegde autoriteit nodig zijn opdat weer aan de voorwaarden wordt voldaan. Een dergelijke regeling is nog niet voorzien in het DABM of het Milieuhandhavingsbesluit. Artikel 16.4.5 van het DABM voorziet wel dat na vaststelling van een milieu-inbreuk of milieumisdrijf bestuurlijke maatregelen opgelegd kunnen worden. Om dit artikel te versterken en in het uitvoeringsbesluit een meer verplichtend karakter te kunnen geven, wordt voorgesteld om een lid toe te voegen aan artikel 16.4.5 van het DABM dat bepaalt dat in nader te bepalen omstandigheden bestuurlijke maatregelen moeten worden opgelegd.

Artikel 10

Artikel 7 van de RIE bevat, zoals reeds vermeld onder artikel 6, verplichtingen voor de exploitant en de bevoegde autoriteit in geval van incidenten of ongevallen die het milieu significant beïnvloeden. De bevoegde autoriteit moet de exploitant ertoe verplichten alle passende aanvullende maatregelen te nemen die volgens de bevoegde autoriteit nodig zijn om de gevolgen voor het milieu te beperken en om verdere mogelijke ongevallen en incidenten te voorkomen. Dit artikel creëert de rechtsgrond voor de omzetting van deze bepaling via het bestaande instrument van de veiligheidsmaatregelen, die kunnen worden genomen in geval van een aanzienlijk risico voor mens of milieu. Incidenten of ongevallen die het milieu significant beïnvloeden worden geacht hierin begrepen te zijn.

Waar de RIE spreekt van ‘milieu’ wordt ook de mens inbegrepen. Bijgevolg wordt dit begrip vervangen door ‘de mens of het milieu’ aangezien het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid deze begrippen onderscheidt. Met paragraaf 3 wordt voorzien dat door de Vlaamse Regering gevallen bepaald kunnen worden waarin bepaalde toezichthouders veiligheidsmaatregelen moeten nemen, zoals voorzien in artikel 7 van de RIE.

Artikel 11

Artikel 16.7.1 van het DABM bepaalt dat het nemen van veiligheidsmaatregelen kan bestaan uit het stellen of opleggen van bepaalde handelingen. Artikel 16.7.6 gaat over de opheffing van veiligheidsmaatregelen, waarbij lid 3 stelt dat dit kan gepaard gaan met het opleggen van nieuwe veiligheidsmaatregelen. Om de terminologie consequent te houden wordt het woord opleggen vervangen door het woord nemen. Dit is een loutere correctie.

Artikel 12 en 13

In de bepaling die in het Bodemdecreet (nieuw artikel 33bis, zie toelichting onder artikel 14) wordt ingevoegd tot omzetting van de verplichting uit de RIE met betrekking tot het situatierapport wordt meermaals verwezen naar bepalingen uit het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Om de leesbaarheid van de tekst te verhogen wordt in het Bodemdecreet (artikel 2, 31°) een definitie toegevoegd die het ‘Milieuvergunnings-decreet’ omschrijft als het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zodat in de verschillende decretale bepalingen niet telkenmale de volledige titel van het decreet moet worden vermeld.

Aangezien in meerdere bepalingen van het Bodemdecreet naar het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning verwezen wordt, wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook in die bepalingen de verkorte omschrijving te gebruiken.

Artikel 14

In het Bodemdecreet zijn een aantal verplichte bodemonderzoeksmomenten (oriënterend bodemonderzoek) voorzien om eventuele gevallen van bodemverontreiniging aan het licht te brengen. Op die manier wordt informatie verzameld over de bodemkwaliteit van gronden (Grondeninformatieregister).

Een oriënterend bodemonderzoek heeft tot doel uit te maken of er duidelijke aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van bodemverontreiniging. Het houdt een historisch onderzoek en een beperkte monsterneming in (artikel 28, §1, Bodemdecreet). Op basis van het verslag van het oriënterend bodemonderzoek kan bij vaststelling van significante bodemverontreiniging de verplichting worden opgelegd om de bodemverontreiniging verder te onderzoeken (beschrijvend bodemonderzoek) en vervolgens eventueel om over te gaan tot bodemsanering.

Die bodemonderzoeksmomenten zijn opgesomd in artikel 29 tot en met 35 van het Bodemdecreet (onderafdeling II, afdeling I, hoofdstuk IV, titel III, van het Bodemdecreet).

Een van die onderzoeksmomenten heeft betrekking op de sluiting van risico-inrichtingen (artikel 32 en 122, Bodemdecreet). Op basis van die bepaling heeft de exploitant van een risico-inrichting de verplichting om een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren bij de sluiting van de risico-inrichting. Risico-inrichtingen zijn inrichtingen die een verhoogd risico op bodemverontreiniging kunnen inhouden en die voorkomen op een lijst vastgesteld door de Vlaamse Regering (artikel 2, 14°, Bodemdecreet). De Vlaamse Regering heeft in de indelingslijst van bijlage 1 van VLAREM I (kolom 8) aangeduid welke inrichtingen voor de toepassing van het Bodemdecreet en het VLAREBO als risico-inrichting worden beschouwd. De activiteiten van bijlage 1 van de RIE die relevante gevaarlijke stoffen gebruiken, produceren of uitstoten zijn in kolom 8 van de huidige VLAREM I-indelingslijst reeds aangeduid als risico-inrichting. Dit betekent dat bij definitieve stopzetting van die activiteiten de exploitant op basis van artikel 32 en 122 van het Bodemdecreet een oriënterend bodemonderzoek moet uitvoeren en het verslag ervan bij de OVAM moet indienen. Deze bepalingen uit het Bodemdecreet vormen deels een omzetting van de verplichting die de RIE in artikel 22 (3) en (4), oplegt met betrekking tot de definitieve stopzetting.

Een ander bodemonderzoeksmoment uit het Bodemdecreet situeert zich eveneens in het kader van de exploitatie van risico-inrichtingen. Op grond van artikel 33 van het Bodemdecreet heeft de exploitant van welbepaalde risico-inrichtingen de verplichting om periodiek een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren en het verslag ervan aan de OVAM te bezorgen. In kolom 8 (letter ‘A’ en ‘B’) van de VLAREM I-indelingslijst heeft de Vlaamse Regering aangeduid welke risico-inrichtingen onder het toepassingsgebied van die periodieke bodemonderzoeksplicht vallen. Ook hier is het zo dat de activiteiten van bijlage

1 van de RIE die relevante gevaarlijke stoffen gebruiken, produceren of uitstoten reeds onderworpen zijn aan de periodieke onderzoeksplicht. Met de bepaling van artikel 33 van het Bodemdecreet is op decretaal niveau dan ook reeds voldaan aan de omzettingsverplichting van artikel 16 (2) van de RIE met betrekking tot de periodieke monitoring van het vaste deel van de aarde en het grondwater.

De verplichting betreffende het situatierapport in artikel 22, lid 2, van de RIE is momenteel nog niet voorzien als bodemonderzoeksmoment in het Bodemdecreet. Ook die verplichting heeft betrekking op de activiteiten van bijlage 1 van de RIE die relevante gevaarlijke stoffen gebruiken, produceren of uitstoten. Aangezien deze onderzoeksplicht zich ook in het kader van de exploitatie van risico-inrichtingen (aanvang van de exploitatie of eerste bijstelling van de vergunning) situeert, wordt ervoor geopteerd om de omzetting ervan in het Bodemdecreet te voorzien ter hoogte van de periodieke onderzoeksplicht (artikel 33, Bodemdecreet). Met voorliggend decreet wordt na artikel 33 (periodieke onderzoeksplicht) een nieuw artikel 33bis ingevoegd voor het situatierapport. Beide bepalingen worden ondergebracht onder de gewijzigde titel “E. Onderzoeksplicht in het kader van de exploitatie van bepaalde risico-inrichtingen”.

Artikel 15

Met het oog op de omzetting van de verplichting betreffende het situatierapport van artikel 22, lid 2, van de RIE wordt in het Bodemdecreet een artikel 33bis ingevoegd dat voorziet in een nieuw bodemonderzoeksmoment. Om ervoor te zorgen dat door de exploitatie van een installatie de kwaliteit van de bodem en het grondwater niet verslechtert, moet door middel van een situatierapport de toestand van de bodem- en grondwaterverontreiniging worden vastgesteld. Het situatierapport moet een praktisch instrument zijn dat waar mogelijk een gekwantificeerde vergelijking toelaat tussen de in dat rapport beschreven toestand van het terrein en de toestand van het terrein nadat de activiteiten definitief zijn stopgezet, teneinde te kunnen nagaan of de verontreiniging van de bodem of het grondwater aanzienlijk is toegenomen.

De verplichting tot opmaak van een situatierapport uit artikel 22, lid 2, van de RIE heeft betrekking op de exploitatie van de installaties van bijlage 1 van de richtlijn die relevante gevaarlijke stoffen gebruiken, produceren of uitstoten. In uitvoering van het nieuwe artikel 33bis van het Bodemdecreet zal de Vlaamse Regering in kolom 8 van de VLAREM I-indelingslijst bij de betreffende installaties van de richtlijn aanwijzen dat zij onder het toepassingsgebied van de nieuwe bodemonderzoeksplicht van artikel 33bis van het Bodemdecreet vallen.

Als principe geldt dat de exploitant een oriënterend bodemonderzoek moet uitvoeren naar aanleiding van de aanvang van de exploitatie van een dergelijke inrichting (nieuwe inrichtingen). De inrichtingen die reeds in exploitatie waren op het moment van de inwerking-treding van de nieuwe regeling (bestaande inrichtingen) en dus niet door de voorgaande verplichting (nulonderzoek bij aanvang van de exploitatie) gevat kunnen worden, zullen toch ook eenmalig een oriënterend bodemonderzoek moeten uitvoeren.

In de nieuwe bepaling wordt verder in concreto aangegeven wanneer precies het oriënterend bodemonderzoek moet worden uitgevoerd en het verslag ervan aan de OVAM moet worden bezorgd. De eerste paragraaf van artikel 33bis van het Bodemdecreet die betrekking heeft op de exploitatie van een nieuwe inrichting bepaalt dat een oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd en het verslag ervan aan de OVAM wordt bezorgd vooraleer de milieuvergunningsaanvraag voor de exploitatie van de nieuwe inrichting bij de vergunningverlenende overheid wordt ingediend. Overeenkomstig artikel 12, lid 1, onder e), van de RIE moet het situatierapport immers deel uitmaken van de milieuvergunningsaanvraag.

De tweede paragraaf van artikel 33bis van het Bodemdecreet heeft betrekking op de exploitatie van een bestaande inrichting, dit wil zeggen een inrichting waarvan de exploitatie reeds in gebruik genomen was op het moment van de inwerkingtreding van de nieuwe regeling. Voor de bestaande inrichtingen wordt een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd vóór 7 januari 2014 of vóór 7 juli 2015, afhankelijk van het feit of de bestaande inrichting vóór de inwerkingtreding van de nieuwe regeling reeds als een GPBV-installatie in de vierde kolom van de indelingslijst van bijlage 1 van titel I van VLAREM met de letter X werd aangeduid, en die bijgevolg reeds onder de toepassing viel van de bepalingen van de titels I en II van het VLAREM inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (GPBV) als bedoeld in de Europese richtlijn 96/61/EG van 24 september 1996. Als de bestaande inrichting voor de inwerkingtreding reeds een GPBV-inrichting was, moeten de verplichtingen van het nieuwe bodemonderzoekmoment worden nageleefd vóór 7 januari 2014. De bestaande inrichtingen die vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe regeling als GPBV-installatie worden beschouwd, moeten de verplichtingen uitvoeren vóór 7 juli 2015. De differentiatie in tijdstip volgt uit de bepalingen van artikel 82 van de RIE.

Bij de omzetting in het Bodemdecreet wordt het begrip ‘situatierapport’ niet geïntroduceerd. De omzetting gebeurt via het bestaande instrument van het ‘oriënterend onderzoek’ zoals omschreven in artikel 28, §1, van het Bodemdecreet. Een oriënterend bodemonderzoek heeft tot doel uit te maken of er duidelijke aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van bodemverontreiniging. Het houdt een historisch onderzoek en een beperkte monsterneming in. Het oriënterend bodemonderzoek beantwoordt aan de inhoudelijke vereisten van het situatierapport. In de standaardprocedure voor oriënterend bodemonderzoek kunnen de nadere modaliteiten van het oriënterend bodemonderzoek dat kan gelden als situatierapport verder worden uitgewerkt (artikel 28, §2, Bodemdecreet, en artikel 7 van het VLAREBO) om volledig tegemoet te komen aan de richtsnoeren die de Europese Commissie desgevallend vaststelt met betrekking tot het situatierapport.

De bestaande inrichtingen die in het kader van de exploitatie van de GPBV-installatie in het verleden reeds een oriënterend bodemonderzoek hebben laten uitvoeren, hebben in principe voldaan aan de bodemonderzoeksplicht die op hen rust op basis van artikel 33bis, §2, van het Bodemdecreet. Zij moeten in principe geen nieuw oriënterend bodemonderzoek uitvoeren. Bij bestaande inrichtingen is het immers niet mogelijk om de nultoestand bij aanvang van de exploitatie vast te leggen, zodat kan volstaan worden met een oriënterend bodemonderzoek dat in het verleden in het kader van de exploitatie van de GPBV-installatie werd uitgevoerd. Uiteraard moet het gaan om een rechtsgeldig oriënterend bodemonderzoek. In uitvoering van artikel 36 van het Bodemdecreet zal de Vlaamse Regering in het VLAREBO hiervoor de nadere regeling vaststellen.

De nieuwe inrichtingen daarentegen zullen in het kader van hun onderzoeksplicht, vermeld in artikel 33bis, §1, van het Bodemdecreet, in principe geen beroep kunnen doen op een oriënterend bodemonderzoek dat in het verleden reeds werd uitgevoerd op de grond waar de exploitatie van de nieuwe inrichting gevestigd is. De onderzoeksplicht heeft immers tot doel de nultoestand voor de aanvang van de exploitatie van de GPBV-installatie vast te leggen en in het verslag van oriënterend bodemonderzoek zal onder meer ook het gebruik van het terrein tot voor de aanvang van de nieuwe inrichting moeten beschreven worden.

De Vlaamse Regering zal in het VLAREBO dan ook uitdrukkelijk moeten aangeven dat de uitzonderingsregeling die op basis van artikel 36 van het Bodemdecreet werd vastgesteld in principe niet van toepassing is op de bodemonderzoeksplicht voor nieuwe inrichtingen als vermeld in artikel 33bis, §1, van het Bodemdecreet.

Artikel 16

Zie toelichting onder artikel 12 en 13.

Artikel 17

Voor wat de omzetting van de verplichting uit de RIE inzake het situatierapport betreft (zie toelichting onder artikel 14 en 15), moet worden voorzien in een overgangsregeling voor de gevallen waarbij voor nieuwe inrichtingen de milieuvergunningsaanvraag werd ingediend vóór 7 januari 2013 (datum van de inwerkingtreding van de nieuwe regeling, zie toelichting onder artikel 18), maar waarbij de inrichting op 7 januari 2013 nog niet in gebruik werd genomen door de exploitant. Voor die tijdelijke problematiek wordt een overgangsbepaling opgenomen die voorziet dat de exploitant in dat geval het oriënterend bodemonderzoek moet uitvoeren en het verslag ervan aan de OVAM moet bezorgen vooraleer hij de vergunde inrichting in gebruik neemt.

Artikel 18

Dit artikel regelt de inwerkingtreding, die een tijdige omzetting van de RIE moet verzekeren.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw
en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 30 september 2011

**Ontwerp van decreet
tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning,
het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
en het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de
bodembescherming met het oog op de omzetting van de richtlijn 2010/75/EU van
het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële
emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging), met uitzondering van artikel 3, 5, 7, 11, 12, 13, 16 en 17.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

Art. 3. In artikel 19bis, §3, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 2001, worden de woorden "artikel 24, § 1, 5°," vervangen door de woorden "artikel 24, § 1, 5° en 6°,".

Art. 4. In artikel 20 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1993 en gewijzigd bij de decreten van 21 oktober 1997, 11 mei 1999, 12 december 2008, 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering stelt algemene of sectorale milieuvoorwaarden vast. Bij de vaststelling van de algemene of sectorale milieuvoorwaarden wordt voor een geïntegreerde aanpak gezorgd en wordt een hoog niveau van bescherming van de mens en het leefmilieu gewaarborgd. De voormelde milieuvoorwaarden worden op de beste beschikbare technieken gebaseerd.

De Vlaamse Regering kan op vraag van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen of één of meer van zijn representatieve organisaties als vermeld in artikel 5 van het decreet van 7 mei 2004 inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen of één of meer van zijn vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld die actief zijn in of gevat worden door het milieubeleid of zijn vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies als vermeld in artikel 11.3.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid, voor een bepaalde sector of categorie van inrichtingen een afwijking toestaan op de algemene of sectorale milieuvoorwaarden. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels voor het indienen en het behandelen van de afwijkingsaanvraag vast.

De Vlaamse Regering bepaalt door wie, in welke gevallen, de voorwaarden waaronder en de grenzen waarbinnen een individuele afwijking van de algemene of sectorale milieuvoorwaarden toegestaan kan worden en stelt de nadere regels voor het indienen en het behandelen van de afwijkingsaanvraag vast, met inbegrip van het openbaar onderzoek en de bekendmaking van de beslissing.";

2° in het bestaande vierde lid, dat het zesde lid wordt, wordt het woord "vergunningsvoorwaarden" vervangen door het woord "milieuvoorwaarden";

3° aan het bestaande vierde lid, dat het zesde lid wordt, worden de woorden "die ten minste op de beste beschikbare technieken worden gebaseerd" toegevoegd;

4° er wordt een achtste lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de beste beschikbare technieken vastgesteld worden.".

Art. 5. In artikel 21, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1993, 4 mei 1994, 19 mei 2006, 12 december 2008 en 23 december 2010, worden in het eerste lid de woorden "artikel 24, § 1, 5°," vervangen door de woorden "artikel 24, § 1, 5° en 6°,".

Art. 6. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 6 februari 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

"Ongeacht de verleende vergunning treft de exploitant steeds de nodige maatregelen om schade, hinder, en incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden, te voorkomen.";

2° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Ongeacht de verleende vergunning treft de exploitant, in geval van incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden, onmiddellijk de nodige maatregelen om de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu te beperken en om verdere mogelijke incidenten en ongevallen te voorkomen.".

Art. 7. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden de woorden "krachtens artikel 29, § 1 aangewezen ambtenaren" vervangen door de woorden "door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 16.3.1, § 1, 1°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid".

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 8. Aan artikel 16.3.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt een derde paragraaf toegevoegd, dat luidt als volgt:

"§3. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen omtrent de wijze waarop de toezichthouders hun toezichtsoverdrachten, vermeld in paragraaf 2, uitoefenen.".

Art. 9. Aan artikel 16.4.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan bepalen in welke omstandigheden bestuurlijke maatregelen moeten worden opgelegd.".

Art. 10. Artikel 16.7.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 16.7.1. §1. De volgende personen kunnen veiligheidsmaatregelen nemen in geval van een aanzienlijk risico voor mens of milieu:

1° toezichthouders, voor de milieuwetgeving waarop hun toezichtopdracht betrekking heeft;

2° de gouverneur van een provincie of zijn plaatsvervanger;

3° de burgemeester of zijn plaatsvervanger.

§2. Veiligheidsmaatregelen zijn maatregelen waarbij de personen, vermeld in paragraaf 1, alle handelingen kunnen stellen of opleggen die zij onder de gegeven omstandigheden nodig achten om een aanzienlijk risico voor mens of milieu uit te schakelen, tot een aanvaardbaar niveau in te perken of te stabiliseren.

De burgemeester en de provinciegouverneur kunnen de veiligheidsmaatregelen ambtshalve nemen of op verzoek van een toezichthouder.

§3. De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen de veiligheidsmaatregelen, vermeld in paragraaf 1, moeten worden genomen en kan vaststellen wie van de personen, vermeld in paragraaf 1, die maatregelen moet nemen."

Art. 11. In artikel 16.7.6, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt het woord "opleggen" vervangen door het woord "nemen".

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en bodembescherming

Art. 12. Aan artikel 2 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt een punt 31° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"31° milieuvergunningsdecreet: decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning."

Art. 13. In artikel 11, 1°, artikel 16, §2, artikel 22, eerste lid, 1°, artikel 54, §1, artikel 69, §3, eerste lid, artikel 75, eerste lid, 1°, artikel 77, eerste lid, en artikel 80, 1°, van hetzelfde decreet worden de woorden "decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning" vervangen door het woord "milieuvergunningsdecreet".

Art. 14. In titel III, hoofdstuk IV, afdeling I, onderafdeling II, van het hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt het opschrift van punt E vervangen door wat volgt:

"E. Onderzoeksplicht in het kader van de exploitatie van bepaalde risico-inrichtingen".

Art. 15. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007, 12 december 2008 en 23 december 2010, wordt een artikel 33bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 33bis. §1. Naar aanleiding van de aanvang van de exploitatie van de door de Vlaamse Regering aangewezen risico-inrichtingen die vergunningsplichtig zijn overeenkomstig artikel 4, §1, van het milieuvergunningsdecreet, wordt op initiatief en op kosten van de exploitant een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd.

Het oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd en het verslag daarvan wordt aan de OVAM bezorgd vóór de milieuvergunningsaanvraag voor de exploitatie van de risico-inrichting bij de vergunningverlenende overheid wordt ingediend.

§2. Voor de risico-inrichtingen, vermeld in paragraaf 1, waarvoor op het moment van de aanvang van de exploitatie de onderzoeksplicht, vermeld in paragraaf 1, niet van toepassing was, wordt op initiatief en op kosten van de exploitant eenmalig een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd.

De Vlaamse Regering bepaalt voor welke van die risico-inrichtingen het oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd en het verslag daarvan aan de OVAM wordt bezorgd vóór 7 januari 2014, en voor welke van die risico-inrichtingen die verplichtingen worden uitgevoerd vóór 7 juli 2015."

Art. 16. In artikel 146, tweede lid, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, worden de woorden "decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning" telkens vervangen door het woord "milieuvergunningsdecreet".

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 17. Artikel 10 en 11, 1° en 2°, van het decreet van 6 februari 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid voor wat betreft de milieuaudit en tot aanvulling ervan met een titel milieuvorwaarden, worden opgeheven.

Art. 18. Als de milieuvergunningsaanvraag, vermeld in artikel 33bis, §1, van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en bodembescherming, vóór de inwerkingtreding van die bepaling werd ingediend en als de inrichting op de datum van de inwerkingtreding van die bepaling nog niet in gebruik genomen werd, wordt alsnog een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd en wordt het verslag daarvan aan de OVAM bezorgd vóór de vergunde inrichting in gebruik genomen wordt.

Art. 19. Dit decreet treedt in werking op 7 januari 2013.

Brussel, (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN,
DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN
EN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ

SALVStrategische adviesraad
voor
Landbouw en Visserij

Aan mevrouw Joke Schauvliege
Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en
Cultuur
Koolstraat 35 bus 5
1000 Brussel

datum	18 november 2011
uw referentie	
onze referentie	01/L2/2011/1210
betreft	Briefadvies over de wijziging van decreten met het oog op de omzetting van de richtlijn industriële emissies.

Mevrouw de minister,

De Minaraad en de SERV ontvingen van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur op 4 oktober 2011 een adviesvraag over de wijziging van decreten met het oog op de omzetting van de richtlijn industriële emissies. Voluit betreft het het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming met het oog op de omzetting van de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies. De SALV heeft beslist om zich bij deze adviesvraag aan te sluiten.

De adviestermijn werd in de beslissingsfiche vastgelegd op 30 dagen. Uitstel werd aangevraagd en bekomen tot midden november 2011.

De RIE kwam tot stand op basis van een herziening en een herschikking van de vroegere GPBV-richtlijn en zes sectorale richtlijnen (de 3TiO₂-richtlijnen, de richtlijn VOS/oplosmiddelen, de richtlijn afvalverbranding, de GSI-richtlijn).

Implementatie van de RIE noopt tot aanpassingen van VLAREM I, VLAREM II, VLAREBO en het milieuhandhavingsbesluit. Het bestaande decretale kader is echter niet toereikend. Voorliggend decreet heeft tot doel de nodige decretale aanpassingen door te voeren om de volledige omzetting van de RIE mogelijk te maken.

De voorgestelde wijzigingen hebben betrekking op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming.

De nota aan de Vlaamse Regering stelt dat dit ontwerp van decreet zich (naast enkele tekstuele correcties zonder impact) beperkt tot bepalingen die strikt noodzakelijk zijn op het vlak van delegaties aan de Vlaamse Regering om deze toe te laten de RIE volledig om te zetten in uitvoeringsbesluiten. Er is dan ook geen vrije beleidsruimte, hetgeen een uitzonderingsgrond is voor de verplichte opmaak van een RIA.

De raden zijn het eens dat de vrijheidsgraad voor de omzetting beperkt is. Dit advies beperkt zich dan ook tot een formele toetsing van de omzetting van de REI in bovenstaande decreten. Later zal de verdere doorvertaling via besluiten gebeuren. Op dat moment dienen er wel beleidskeuzes gemaakt te worden. De raden wensen ook in deze fase geconsulteerd te worden.

De raden hebben wel nog een aantal vragen bij voorliggend ontwerp van decreet.

Titel V Milieuvoorwaarden van het DABM

Artikel 17 van het ontwerp van decreet regelt de opheffing van artikelen 10 en 11, 1° en 2°, van het decreet van 6 februari 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid voor wat betreft de milieuaudit en tot aanvulling ervan met een titel milieuvoorwaarden (DABM).

Het stelsel van de integrale milieuvoorwaarden gaat uit van een concept waarbij de bedrijfsactiviteit in haar geheel wordt bekeken en waarbij de voorwaarden zo zijn geconcipieerd dat zij alle vormen van nadeel voor mens en milieu kan voorkomen of beperken door middel van een sluitend 'all in one'-pakket milieuvoorwaarden. In 2004 werd een Titel Milieuvoorwaarden ingelast bij het DABM. De eerste pakketten met integrale milieuvoorwaarden voor 'standaardgarages' en 'standaardhoutbewerkingsbedrijven' werden op 28 december 2006 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Sinds 2006 werden geen nieuwe 'standaardinrichtingen' meer in het leven geroepen. Ondertussen werden ook de drempels in Vlaamse wetgeving aangepast waardoor minder inrichtingen meldings- of vergunningsplichtig zijn of waardoor inrichtingen in een lagere klasse vallen. Bovendien heeft de Vlaamse Regering via een goedgekeurde startnota een belangrijke eerste stap gezet om te komen tot een unieke omgevingvergunning.

De raden stellen vast dat artikelen 10 en 11, 1° en 2° opgeheven worden zonder dat die zelf ooit in werking zijn getreden. In een eerder advies gaven de Mineraad en de SERV aan de Vlaamse Regering duidelijk moet kiezen binnen welk decretaal kader 'integrale voorwaarden' zou worden ontwikkeld. De raden vragen wel dat dit gebeurt op basis van een grondige evaluatie. Deze evaluatie moet onder andere een antwoord bieden op de vraag of dat enerzijds een veralgemening naar andere categorieën van inrichtingen wenselijk is of dat anderzijds het instrument eerder overbodig is. Bovendien moet rekening gehouden worden met de evolutie naar een unieke omgevingsvergunning.

BBT-conclusies

In de RIE wordt nu uitdrukkelijk bepaald dat de BBT-conclusies de referentie vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. Hoewel het principe van beste beschikbare technieken in Vlaanderen reeds gehanteerd wordt bij het vaststellen van milieuvoorwaarden, is dit nog steeds niet decretaal verankerd. Via artikel 4 van het voorstel wordt het milieuvergunningsdecreet op dit vlak aangepast.

De raden gaan akkoord met dit principe en de opname ervan in het milieuvergunningsdecreet. Zij vragen bijkomende inspanningen voor een snelle en gestructureerde doorvertaling van deze BBT-conclusies in Vlarem en de milieuvergunningen. Momenteel laat de implementatie van de BBT-aanbevelingen in Vlarem in sommige gevallen lang op zich wachten. De laatste Vlarem-actualisatietrein dateert van dit jaar. Volgens de toelichting ervan werden de aanbevelingen van een dertigtal BBT-studies van het VITO geëvalueerd om na te gaan of Vlarem-wijzigingen noodzakelijk zijn. De raden stelden vast dat de meeste BBT-studies van voor 2008 dateren. De oudste studie is van 1997. Ook moet bijkomende aandacht besteed worden aan de omzetting van sectoroverstijgende studies zoals de omzetting van de BBT-studie "Stofnormering in Vlarem" van VITO van 2007 en de BREF 'Op- en overslag' waarnaar in de actieplannen fijn stof voor hot spotzones meermaals verwezen wordt om diffuse stofemissies te beperken.

Hoogachtend,

Marc Van den Bosch
Voorzitter Minaraad

Piet Vanthemsche
Voorzitter SALV

Caroline Copers
Voorzitter SERV

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 23 december 2011

**Ontwerp van decreet
tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning,
het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
en het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de
bodembescherming met het oog op de omzetting van de richtlijn 2010/75/EU van
het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële
emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging), met uitzondering van artikel 3, 5, 7, 11, 12, 13 en 16.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

Art. 3. In artikel 19bis, §3, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 2001, worden de woorden "artikel 24, § 1, 5°," vervangen door de woorden "artikel 24, § 1, 5° en 6°,".

Art. 4. In artikel 20 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1993 en gewijzigd bij de decreten van 21 oktober 1997, 11 mei 1999, 12 december 2008, 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering stelt algemene of sectorale milieuvoorwaarden vast. Bij de vaststelling van de algemene of sectorale milieuvoorwaarden wordt voor een geïntegreerde aanpak gezorgd en wordt een hoog niveau van bescherming van de mens en het leefmilieu gewaarborgd. De voormelde milieuvoorwaarden worden op de beste beschikbare technieken gebaseerd.

De Vlaamse Regering kan op vraag van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen of één of meer van zijn representatieve organisaties als vermeld in artikel 5 van het decreet van 7 mei 2004 inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen of één of meer van zijn vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld die actief zijn in of gevat worden door het milieubeleid of zijn vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies als vermeld in artikel 11.3.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid, voor een bepaalde sector of categorie van inrichtingen een afwijking toestaan op de algemene of sectorale milieuvoorwaarden. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels voor het indienen en het behandelen van de afwijkingsaanvraag vast.

De Vlaamse Regering bepaalt door wie, in welke gevallen, de voorwaarden waaronder en de grenzen waarbinnen een individuele afwijking van de algemene of sectorale milieuvoorwaarden toegestaan kan worden en stelt de nadere regels voor het indienen en het behandelen van de afwijkingsaanvraag vast, met inbegrip van het openbaar onderzoek en de bekendmaking van de beslissing.";

2° in het bestaande vierde lid, dat het zesde lid wordt, wordt het woord "vergunningsvoorwaarden" vervangen door het woord "milieuvoorwaarden";

3° aan het bestaande vierde lid, dat het zesde lid wordt, wordt de volgende zinnen toegevoegd: "De beste beschikbare technieken vormen de referentie voor de vaststelling van de bijzondere milieuvoorwaarden. De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen strengere bijzondere milieuvoorwaarden opgelegd moeten worden dan die welke door toepassing van de beste beschikbare technieken haalbaar zijn. ";

4° er wordt een achtste lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de beste beschikbare technieken vastgesteld worden.".

Art. 5. In artikel 21, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1993, 4 mei 1994, 19 mei 2006, 12 december 2008 en 23 december 2010, worden in het eerste lid de woorden "artikel 24, § 1, 5°," vervangen door de woorden "artikel 24, § 1, 5° en 6°,".

Art. 6. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 6 februari 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

"Ongeacht de verleende vergunning treft de exploitant steeds de nodige maatregelen om schade, hinder, en incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden, te voorkomen.";

2° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Ongeacht de verleende vergunning treft de exploitant, in geval van incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden, onmiddellijk de nodige maatregelen om de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu te beperken en om verdere mogelijke incidenten en ongevallen te voorkomen.".

Art. 7. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden de woorden "krachtens artikel 29, § 1 aangewezen ambtenaren" vervangen door de woorden "door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 16.3.1, § 1, 1°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ".

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 8. Aan artikel 16.3.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen omtrent de wijze waarop de toezichthouders hun toezichtopdrachten, vermeld in paragraaf 2, uitoefenen.".

Art. 9. Aan artikel 16.4.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan bepalen in welke omstandigheden bestuurlijke maatregelen moeten worden opgelegd.".

Art. 10. Artikel 16.7.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 16.7.1. §1. De volgende personen kunnen veiligheidsmaatregelen nemen in geval van een aanzienlijk risico voor mens of milieu:

1° toezichthouders, voor de milieuwetgeving waarop hun toezichtopdracht betrekking heeft;

2° de gouverneur van een provincie of zijn plaatsvervanger;

3° de burgemeester of zijn plaatsvervanger.

§2. Veiligheidsmaatregelen zijn maatregelen waarbij de personen, vermeld in paragraaf 1, alle handelingen kunnen stellen of opleggen die zij onder de gegeven

omstandigheden nodig achten om een aanzienlijk risico voor mens of milieu uit te schakelen, tot een aanvaardbaar niveau in te perken of te stabiliseren.

De burgemeester en de provinciegouverneur kunnen de veiligheidsmaatregelen ambtshalve nemen of op verzoek van een toezichthouder.

§3. De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen de veiligheidsmaatregelen, vermeld in paragraaf 1, moeten worden genomen en kan vaststellen wie van de personen, vermeld in paragraaf 1, die maatregelen moet nemen."

Art. 11. In artikel 16.7.6, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt het woord "opleggen" vervangen door het woord "nemen".

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en bodembescherming

Art. 12. Aan artikel 2 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt een punt 31° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"31° milieuvergunningsdecreet: decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning."

Art. 13. In artikel 11, 1°, artikel 16, §2, artikel 22, eerste lid, 1°, artikel 54, §1, artikel 69, §3, eerste lid, artikel 75, eerste lid, 1°, artikel 77, eerste lid, en artikel 80, 1°, van hetzelfde decreet worden de woorden "decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning" vervangen door het woord "milieuvergunningsdecreet".

Art. 14. In titel III, hoofdstuk IV, afdeling I, onderafdeling II, van het hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt het opschrift van punt E vervangen door wat volgt:

"E. Onderzoeksplicht in het kader van de exploitatie van bepaalde risico-inrichtingen".

Art. 15. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007, 12 december 2008 en 23 december 2010, wordt een artikel 33bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 33bis. §1. Naar aanleiding van de aanvang van de exploitatie van de door de Vlaamse Regering aangewezen risico-inrichtingen die vergunningsplichtig zijn overeenkomstig artikel 4, §1, van het milieuvergunningsdecreet, wordt op initiatief en op kosten van de exploitant een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd.

Het oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd en het verslag daarvan wordt aan de OVAM bezorgd vóór de milieuvergunningsaanvraag voor de exploitatie van de risico-inrichting bij de vergunningverlenende overheid wordt ingediend.

§2. Voor de risico-inrichtingen, vermeld in paragraaf 1, waarvoor op het moment van de aanvang van de exploitatie de onderzoeksplicht, vermeld in paragraaf 1, niet van toepassing was, wordt op initiatief en op kosten van de exploitant eenmalig een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd.

De Vlaamse Regering bepaalt voor welke van die risico-inrichtingen het oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd en het verslag daarvan aan de OVAM wordt bezorgd vóór 7 januari 2014, en voor welke van die risico-inrichtingen die verplichtingen worden uitgevoerd vóór 7 juli 2015."

Art. 16. In artikel 146, tweede lid, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, worden de woorden "decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning" telkens vervangen door het woord "milieuvergunningsdecreet".

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 17. Als de milieuvergunningsaanvraag, vermeld in artikel 33bis, §1, van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en bodembescherming, vóór de inwerkingtreding van die bepaling werd ingediend en als de inrichting op de datum van de inwerkingtreding van die bepaling nog niet in gebruik genomen werd, wordt alsnog een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd en wordt het verslag daarvan aan de OVAM bezorgd vóór de vergunde inrichting in gebruik genomen wordt.

Art. 18. Dit decreet treedt in werking op 7 januari 2013.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.799/3
VAN 31 JANUARI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 27 december 2011 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 27 februari 2012, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming met het oog op de omzetting van de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)’, heeft het volgende advies gegeven:

50.799/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming te wijzigen.

Deze wijzigingen strekken in de eerste plaats tot de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging), hetzij door rechtstreeks in de omzetting te voorzien, hetzij door een rechtsgrond te bieden voor een latere omzetting ervan door de Vlaamse Regering.

Daarnaast wordt met het ontwerp beoogd enkele tekstcorrecties en verbeteringen door te voeren.²

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 13

3. In artikel 13 dient te worden verwezen naar artikel 75, eerste lid, 2°, van het voornoemde decreet van 27 oktober 2006 in plaats van naar artikel 75, eerste lid, 1°, van dat decreet.

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder rechtsgrond verstaan, de overeenstemming met hogere rechtsnormen.

² Het betreft de artikelen 3, 5, 7, 11, 12, 13 en 16 van het ontwerp.

50.799/3

Artikel 17

4. Artikel 17 luidt als volgt:

“Als de milieuvergunningsaanvraag, vermeld in artikel 33*bis*, § 1, van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en (de) bodembescherming, vóór de inwerkingtreding van die bepaling werd ingediend en als de inrichting op de datum van de inwerkingtreding van die bepaling nog niet in gebruik genomen werd, wordt alsnog een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd en wordt het verslag daarvan aan de OVAM bezorgd vóór de vergunde inrichting in gebruik genomen wordt.”

Artikel 33*bis*, § 1, van het decreet van 27 oktober 2006 wordt ingevoegd bij artikel 15 van het aan te nemen decreet. Dat artikel 15 zal luidens artikel 18 van hetzelfde decreet in werking treden op 7 januari 2013. Voor een beter begrip en de leesbaarheid van artikel 17 van het ontwerp verdient het aanbeveling dat naar die datum zou worden verwezen. In artikel 17 dienen bijgevolg de woorden “de inwerkingtreding van die bepaling” en “de datum van de inwerkingtreding van die bepaling” telkens te worden vervangen door “7 januari 2013”.

50.799/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw K. BAMS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN

P. LEMMENS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging), met uitzondering van artikel 3, 5, 7, 11, 12, 13 en 16.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

Art. 3. In artikel 19bis, §3, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 2001, worden de woorden “artikel 24, §1, 5°,” vervangen door de woorden “artikel 24, §1, 5° en 6°,”.

Art. 4. In artikel 20 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1993 en gewijzigd bij de decreten van 21 oktober 1997, 11 mei 1999, 12 december 2008, 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering stelt algemene of sectorale milieuvoorwaarden vast. Bij de vaststelling van de algemene of sectorale milieuvoorwaarden wordt voor een geïntegreerde aanpak gezorgd en wordt een hoog niveau van bescherming van de mens en het leefmilieu gewaarborgd. De voormelde milieuvoorwaarden worden op de beste beschikbare technieken gebaseerd.

De Vlaamse Regering kan op vraag van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen of één of meer van zijn representatieve organisaties als vermeld in artikel 5 van het decreet van 7 mei 2004 inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen of één of meer van zijn vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld die actief zijn in of gevat worden door het milieubeleid of zijn vertegenwoordigers van steden, gemeenten en provincies als vermeld in artikel 11.3.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid, voor een bepaalde sector of categorie van inrichtingen een afwijking toestaan op de algemene of sectorale milieuvoorwaarden. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels voor het indienen en het behandelen van de afwijkingsaanvraag vast.

De Vlaamse Regering bepaalt door wie, in welke gevallen, de voorwaarden waaronder en de grenzen waarbinnen een individuele afwijking van de algemene of sectorale milieuvoorwaarden toegestaan kan worden en stelt de nadere regels voor het indienen en het behandelen van de afwijkingsaanvraag vast, met inbegrip van het openbaar onderzoek en de bekendmaking van de beslissing.”;

2° in het bestaande vierde lid, dat het zesde lid wordt, wordt het woord “vergunningsvoorwaarden” vervangen door het woord “milieuvoorwaarden”;

3° aan het bestaande vierde lid, dat het zesde lid wordt, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“De beste beschikbare technieken vormen de referentie voor de vaststelling van de bijzondere milieuvoorwaarden. In afwijking hiervan kan de bevoegde vergunningverlenende overheid strengere vergunningsvoorwaarden vaststellen dan die welke haalbaar zijn door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken als beschreven in de BBT-conclusies. De Vlaamse Regering stelt de regels vast op grond waarvan de bevoegde vergunningverlenende overheid dergelijke strengere bijzondere milieuvoorwaarden mag vaststellen.”;

4° er wordt een zevende lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de beste beschikbare technieken vastgesteld worden.”.

Art. 5. In artikel 21, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1993, 4 mei 1994, 19 mei 2006, 12 december 2008 en 23 december 2010, worden in het eerste lid de woorden “artikel 24, §1, 5°,” vervangen door de woorden “artikel 24, §1, 5° en 6°,”.

Art. 6. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 6 februari 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Ongeacht de verleende vergunning treft de exploitant steeds de nodige maatregelen om schade, hinder, en incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden, te voorkomen.”;

2° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Ongeacht de verleende vergunning treft de exploitant, in geval van incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden, onmiddellijk de nodige maatregelen om de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu te beperken en om verdere mogelijke incidenten en ongevallen te voorkomen.”.

Art. 7. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden de woorden “krachtens artikel 29, §1, aangewezen ambtenaren” vervangen door de woorden “door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 16.3.1, §1, 1°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 8. Aan artikel 16.3.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen omtrent de wijze waarop de toezichthouders hun toezichtsoverdrachten, vermeld in paragraaf 2, uitoefenen.”.

Art. 9. Aan artikel 16.4.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan bepalen in welke omstandigheden bestuurlijke maatregelen moeten worden opgelegd.”.

Art. 10. Artikel 16.7.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 16.7.1. §1. De volgende personen kunnen veiligheidsmaatregelen nemen in geval van een aanzienlijk risico voor mens of milieu:

- 1° toezichthouders, voor de milieuwetgeving waarop hun toezichtopdracht betrekking heeft;
- 2° de gouverneur van een provincie of zijn plaatsvervanger;
- 3° de burgemeester of zijn plaatsvervanger.

§2. Veiligheidsmaatregelen zijn maatregelen waarbij de personen, vermeld in paragraaf 1, alle handelingen kunnen stellen of opleggen die zij onder de gegeven omstandigheden nodig achten om een aanzienlijk risico voor mens of milieu uit te schakelen, tot een aanvaardbaar niveau in te perken of te stabiliseren.

De burgemeester en de provinciegouverneur kunnen de veiligheidsmaatregelen ambtshalve nemen of op verzoek van een toezichthouder.

§3. De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen de veiligheidsmaatregelen, vermeld in paragraaf 1, moeten worden genomen en kan vaststellen wie van de personen, vermeld in paragraaf 1, die maatregelen moet nemen.”.

Art. 11. In artikel 16.7.6, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt het woord “opleggen” vervangen door het woord “nemen”.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en bodembescherming

Art. 12. Aan artikel 2 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt een punt 31° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“31° Milieuvergunningsdecreet: decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.”.

Art. 13. In artikel 11, 1°, artikel 16, §2, artikel 22, eerste lid, 1°, artikel 54, §1, artikel 69, §3, eerste lid, artikel 75, eerste lid, 2°, artikel 77, eerste lid, en artikel 80, 1°, van hetzelfde decreet worden de woorden “decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning” vervangen door het woord “Milieuvergunningsdecreet”.

Art. 14. In titel III, hoofdstuk IV, afdeling I, onderafdeling II, van het hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt het opschrift van punt E vervangen door wat volgt:

“E. Onderzoeksplicht in het kader van de exploitatie van bepaalde risico-inrichtingen”.

Art. 15. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007, 12 december 2008 en 23 december 2010, wordt een artikel 33bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 33bis. §1. Naar aanleiding van de aanvang van de exploitatie van de door de Vlaamse Regering aangewezen risico-inrichtingen die vergunningsplichtig zijn overeenkomstig artikel 4, §1, van het Milieuvergunningsdecreet, wordt op initiatief en op kosten van de exploitant een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd.

Het oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd en het verslag daarvan wordt aan de OVAM bezorgd vóór de milieuvergunningsaanvraag voor de exploitatie van de risico-inrichting bij de vergunningverlenende overheid wordt ingediend.

§2. Voor de risico-inrichtingen, vermeld in paragraaf 1, waarvoor op het moment van de aanvang van de exploitatie de onderzoeksplicht, vermeld in paragraaf 1, niet van toepassing was, wordt op initiatief en op kosten van de exploitant eenmalig een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd.

De Vlaamse Regering bepaalt voor welke van die risico-inrichtingen het oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd en het verslag daarvan aan de OVAM wordt bezorgd vóór 7 januari 2014, en voor welke van die risico-inrichtingen die verplichtingen worden uitgevoerd vóór 7 juli 2015.”.

Art. 16. In artikel 146, tweede lid, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, worden de woorden “decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning” telkens vervangen door het woord “Milieuvergunningsdecreet”.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 17. Als de milieuvergunningsaanvraag, vermeld in artikel 33bis, §1, van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en bodembescherming, vóór 7 januari 2013 werd ingediend en als de inrichting op 7 januari 2013 nog niet in gebruik genomen werd, wordt alsnog een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd en wordt het verslag daarvan aan de OVAM bezorgd vóór de vergunde inrichting in gebruik genomen wordt.

Art. 18. Dit decreet treedt in werking op 7 januari 2013.

Brussel, 9 maart 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE